

Dziennik Urzędowy L 337

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49
5 grudnia 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1783/2006 z dnia 4 grudnia 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1784/2006 z dnia 4 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do stosowania czynników ułatwiających procesy chemiczne 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1785/2006 z dnia 4 grudnia 2006 r. ustanawiające reguły zarządzania i dystrybucji dla kontyngentów wyrobów włókienniczych ustanowionych na rok 2007 na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 517/94 5

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1786/2006 z dnia 4 grudnia 2006 r. zamieniające załączniki III B, IV i VI do rozporządzenia Rady (WE) nr 517/94 w odniesieniu do kontyngentów na wyroby włókiennicze na 2007 r. 12

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1787/2006 z dnia 4 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 809/2004 wykonujące dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam 17

★ Dyrektywa Rady 2006/117/Euratom z dnia 20 listopada 2006 r. w sprawie nadzoru i kontroli nad przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądowego ... 21

Cena: 18 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rada

2006/872/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 17 listopada 2006 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Protokołu do Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony, w sprawie oceny zgodności oraz akceptacji wyrobów przemysłowych (PECA) 33

Protokół do Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony, w sprawie oceny zgodności oraz akceptacji wyrobów przemysłowych (PECA) 34

2006/873/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 listopada 2006 r. w sprawie zawarcia Protokołu do Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony, w sprawie oceny zgodności oraz akceptacji wyrobów przemysłowych (PECA) 43

2006/874/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Regulaminu nr 107 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie jednolitych przepisów dotyczących homologacji pojazdów kategorii M₂ lub M₃ w zakresie ich ogólnych cech konstrukcyjnych ⁽¹⁾ 45

Komisja

2006/875/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 30 listopada 2006 r. zatwierdzająca programy zwalczania i monitorowania chorób zwierząt, niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) oraz zapobiegania chorobom odzwierzęcym przedstawione przez państwa członkowskie na rok 2007 (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5677) 46

2006/876/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 30 listopada 2006 r. zatwierdzająca programy zwalczania i monitorowania chorób zwierząt, niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) oraz zapobiegania chorobom odzwierzęcym przedstawione przez Bułgarię i Rumunię na rok 2007 i zmieniająca decyzję 2006/687/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5702) 57

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1783/2006

z dnia 4 grudnia 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 4 grudnia 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	74,2
	204	44,5
	999	59,4
0707 00 05	052	139,4
	204	74,2
	628	163,6
	999	125,7
0709 90 70	052	165,3
	204	60,8
	999	113,1
0805 10 20	388	46,7
	999	46,7
0805 20 10	052	63,4
	204	55,7
	999	59,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	56,1
	388	111,5
	999	83,8
0805 50 10	052	53,3
	388	44,4
	528	33,5
	999	43,7
0808 10 80	388	59,7
	400	100,7
	404	99,8
	508	80,5
	720	45,7
	999	77,3
0808 20 50	052	107,8
	400	111,9
	720	51,2
	999	90,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1784/2006

z dnia 4 grudnia 2006 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do stosowania czynników ułatwiających procesy chemiczne

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 tiret szesnaste zdanie trzecie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Tetrachlorek węgla (CTC) jest substancją zubażającą ozon, która znajduje się w grupie IV wykazu substancji kontrolowanych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 i dlatego mają do niego zastosowanie ograniczenia stosowania.
- (2) Uwzględniając nowe informacje oraz postęp techniczny, o których poinformował zespół ds. czynników ułatwiających procesy chemiczne Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową w swoim sprawozdaniu z postępu prac z października 2004 r.⁽²⁾, strony Protokołu montrealskiego przyjęły decyzję XVII/7⁽³⁾ podczas swojego siedemnastego spotkania. Decyzja XVII/7 dodaje CTC do zmienionej tabeli A w decyzji X/14 jako czynnik ułatwiający proces produkcji radioaktywnej cyjanokobalaminy – leku soso-

wanego do diagnozowania możliwych powodów niedoboru witaminy B₁₂.

- (3) Stosowanie CTC jako czynnika ułatwiającego procesy chemiczne w produkcji radioaktywnej cyjanokobalaminy jest obecnie zabronione we Wspólnocie na mocy rozporządzenia (WE) nr 2037/2000. Aby zezwolić na to konkretne zastosowanie, zgodnie z wyżej wymienioną decyzją podjętą niedawno w ramach Protokołu montrealskiego, należy zmienić załącznik VI do tego rozporządzenia.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu powołanego w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik VI do rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1366/2006 (Dz.U. L 264 z 25.9.2006, str. 12).

⁽²⁾ Sprawozdanie w sprawie czynników ułatwiających procesy chemiczne, październik 2004 r., str. 17 (http://hq.unep.org/ozone/teap/Reports/PATF/PATF_Report2004.pdf).

⁽³⁾ Siedemnaste spotkanie stron Protokołu montrealskiego w 2005 r. Decyzja XVII/7: Wykaz zastosowań substancji kontrolowanych jako czynników ułatwiających procesy chemiczne (http://hq.unep.org/ozone/Meeting_Documents/mop/17mop/17mop-11.e.pdf).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK VI

Procesy, w których substancje kontrolowane są stosowane jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne, o których mowa w art. 2 tiret szesnaste

- a) Stosowanie tetrachlorku węgla do usuwania trichlorku azotu w procesie wytwarzania chloru i sody kaustycznej;
  - b) stosowanie tetrachlorku węgla w odzyskiwaniu chloru w gazie resztkowym z procesu wytwarzania chloru;
  - c) stosowanie tetrachlorku węgla w procesie wytwarzania kauczuku chlorowanego;
  - d) stosowanie tetrachlorku węgla w procesie wytwarzania acetofenonu izobutyłu (ibuprofen – środek przeciwbólowy);
  - e) stosowanie tetrachlorku węgla w procesie wytwarzania polifenyleneterftalamidu;
  - f) stosowanie tetrachlorku węgla w produkcji radioaktywnej cyjanokobalaminy;
  - g) stosowanie CFC-11 w procesie wytwarzania poliolefinowych włókien syntetycznych;
  - h) stosowanie CFC-12 w syntezie fotochemicznej perfluoropolieteronadtlenkowych prekursorów Z-perfluoropolieterów i ich pochodnych difunkcyjnych;
  - i) stosowanie CFC-113 w procesie redukcji perfluoropolieteronadtlenku będącego produktem pośrednim w produkcji diestrów perfluoropolieterów;
  - j) stosowanie CFC-113 w procesie przygotowania perfluoropolieterodioli o wysokiej funkcyjności;
  - k) stosowanie tetrachlorku węgla w procesie produkcji Cyclodime;
  - l) stosowanie HCFC w procesach wymienionych w lit. a)–k), w przypadku gdy są stosowane w celu zastąpienia CFC lub tetrachlorku węgla.”
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1785/2006

z dnia 4 grudnia 2006 r.

ustanawiające reguły zarządzania i dystrybucji dla kontyngentów wyrobów włókienniczych ustanowionych na rok 2007 na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 517/94

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 517/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi specjalnymi normami Wspólnoty dotyczącymi przywozu⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 3 i 6 oraz art. 21 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 517/94 ustanawia ograniczenia ilościowe na przywóz niektórych wyrobów włókienniczych pochodzących z niektórych państw trzecich, które mają być przydzielone według kolejności zgłoszeń.
- (2) Na mocy tego rozporządzenia dopuszczalne jest zastosowanie, w pewnych okolicznościach, innych metod przydziału i podziału kontyngentów na transe lub zarezerwowanie części konkretnych limitów ilościowych wyłącznie dla wniosków popartych dowodami wcześniejszej realizacji przywozu.
- (3) Reguły zarządzania kontyngentami ustanowionymi na rok 2007 należy przyjąć przed rozpoczęciem roku kontyngentowego, tak aby nie doszło do nieuzasadnionych zakłóceń ciągłości obrotów handlowych.
- (4) Środki przyjęte w latach poprzednich, takie jak określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2038/2005 z dnia 14 grudnia 2005 r. ustanawiającym reguły zarządzania i dystrybucji dla kontyngentów wyrobów włókienniczych ustanowionych na rok 2006 na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 517/94⁽²⁾, okazały się być zadowalające i z tego względu uznano za właściwe ustanowienie podobnych reguł na rok 2007.
- (5) W celu zaspokojenia potrzeb możliwie jak największej liczby podmiotów gospodarczych stosowne jest zwiększenie elastyczności przydziału według kolejności zgłoszeń poprzez wprowadzenie pułapu ilości, które mogą być przydzielone każdemu podmiotowi gospodarczemu przy zastosowaniu tej metody.
- (6) W celu zagwarantowania pewnego stopnia ciągłości wymiany handlowej i efektywnego zarządzania kontyngentami podmiot gospodarczy powinien posiadać możliwość złożenia pierwszego wniosku o zezwolenie na przywóz na 2007 r. w ilości równej tej, która została przez niego przywieziona w 2006 r.
- (7) W celu optymalnego wykorzystania dostępnych ilości podmiot gospodarczy, który wykorzystał przynajmniej połowę kwoty, na którą wcześniej uzyskał zezwolenie, powinien posiadać możliwość złożenia wniosku o przyznanie dalszych kwot, pod warunkiem że odpowiednie ilości są dostępne w ramach kontyngentów.
- (8) Celem zapewnienia dobrego zarządzania okres ważności zezwoleń na przywóz powinien wynosić dziewięć miesięcy od daty wystawienia, jednak nie dłużej niż do końca roku. Państwa członkowskie powinny wydawać zezwolenia dopiero po powiadomieniu przez Komisję, że ilości są dostępne i wyłącznie w przypadku, gdy podmiot gospodarczy jest w stanie dowieść zawarcia umowy i może zaświadczyć, w przypadku braku szczególnych przepisów stanowiących inaczej, że nie przyznano mu dotychczas wspólnotowego zezwolenia na przywóz na mocy niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danych kategorii i krajów. Właściwe władze krajowe powinny jednak posiadać odpowiednie kompetencje umożliwiające im przedłużenie, na wniosek importerów, o trzy miesiące i najpóźniej do dnia 31 marca 2008 r. okresu ważności zezwoleń, na podstawie których, do dnia złożenia wniosku, dokonano przywozu przynajmniej połowy przyznaných ilości.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wyrobów Włókienniczych ustanowionego na mocy art. 25 rozporządzenia (WE) nr 517/94,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Celem niniejszego rozporządzenia jest ustanowienie reguł zarządzania kontyngentami ilościowymi na przywóz niektórych wyrobów włókienniczych, określonych w załącznikach III B i IV do rozporządzenia (WE) nr 517/94, na rok 2007.

Artykuł 2

Kontyngenty określone w art. 1 są przydzielane w porządku chronologicznym, w jakim Komisja otrzymała notyfikacje od państw członkowskich o wnioskach indywidualnych podmiotów gospodarczych o ilości nieprzekraczające maksymalnych ilości przydziału dla każdego podmiotu gospodarczego, określonych w załączniku I.

⁽¹⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1994, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 931/2005 (Dz.U. L 162 z 23.6.2005, str. 37).

⁽²⁾ Dz.U. L 328 z 15.12.2005, str. 27.

Maksymalne ilości nie są jednak stosowane wobec podmiotów gospodarczych, które przy składaniu pierwszego wniosku na rok 2007 były w stanie wykazać wobec właściwych władz krajowych, że w odniesieniu do danych kategorii i państw trzecich dokonały przywozu ilości większych od ilości maksymalnych określonych dla każdej kategorii zgodnie z wydanymi im zezwoleniami na przywóz na rok 2006.

W przypadku takich podmiotów gospodarczych właściwe organy mogą zezwolić na przywóz z danych państw trzecich i danych kategorii w ilościach nieprzekraczających ilości przywiezionych w roku 2006 i pod warunkiem że możliwy jest przywóz danej ilości w ramach przyznanego kontyngentu.

Artykuł 3

Każdy importer, który wykorzystał 50 % lub więcej ilości przyznanых mu na mocy niniejszego rozporządzenia, ma prawo wystąpić z kolejnym wnioskiem w odniesieniu do tej samej kategorii i kraju pochodzenia o ilości, które nie przekraczają maksymalnych ilości ustanowionych w załączniku I.

Artykuł 4

1. Właściwe władze krajowe wymienione w załączniku II mogą od godz. 10.00 (czasu brukselskiego) w dniu 4 stycznia 2007 r. przekazywać notyfikacje do Komisji o kwotach objętych otrzymanymi wnioskami o wydanie zezwolenia na przywóz.

2. Właściwe władze krajowe wydają zezwolenia na przywóz wyłącznie po uzyskaniu potwierdzenia od Komisji, zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 517/94, że limit dostępnych kwot przywozowych nie został wyczerpany.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 grudnia 2006 r.

Organy te wydają zezwolenie, wyłącznie jeżeli podmiot gospodarczy:

- a) udowodni istnienie kontraktu dotyczącego dostawy towarów; oraz
  - b) oświadczy na piśmie, że w odniesieniu do danych krajów i kategorii:
    - i) nie przydzielono mu dotychczas zezwolenia na mocy niniejszego rozporządzenia; lub
    - ii) z zezwolenia, które zostało mu przyznane na mocy niniejszego rozporządzenia, wykorzystał przynajmniej 50 %.
3. Zezwolenia na przywóz zachowują ważność przez okres dziewięciu miesięcy od daty wydania, lecz nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2007 r.

Właściwe władze krajowe mogą jednakże, na wniosek importera, przedłużyć o 3 miesiące okres ważności zezwolenia, z którego, w chwili składania wniosku o przedłużenie, wykorzystano przynajmniej 50 % przyznanej ilości. Okres ważności przedłużonego zezwolenia nie może jednak, niezależnie od okoliczności, trwać dłużej niż do 31 marca 2008 r.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Maksymalne kwoty określone w art. 2 i 3

Zainteresowane państwa	Kategoria	Jednostka	Ilość maksymalna
Korea Północna	1	kilogramy	10 000
	2	kilogramy	10 000
	3	kilogramy	10 000
	4	sztuki	10 000
	5	sztuki	10 000
	6	sztuki	10 000
	7	sztuki	10 000
	8	sztuki	10 000
	9	kilogramy	10 000
	12	pary	10 000
	13	sztuki	10 000
	14	sztuki	10 000
	15	sztuki	10 000
	16	sztuki	10 000
	17	sztuki	10 000
	18	kilogramy	10 000
	19	sztuki	10 000
	20	kilogramy	10 000
	21	sztuki	10 000
	24	sztuki	10 000
	26	sztuki	10 000
	27	sztuki	10 000
	28	sztuki	10 000
	29	sztuki	10 000
	31	sztuki	10 000
	36	kilogramy	10 000
	37	kilogramy	10 000
	39	kilogramy	10 000
	59	kilogramy	10 000
	61	kilogramy	10 000
	68	kilogramy	10 000
	69	sztuki	10 000
	70	sztuki	10 000
73	sztuki	10 000	
74	sztuki	10 000	
75	sztuki	10 000	
76	kilogramy	10 000	
77	kilogramy	5 000	
78	kilogramy	5 000	
83	kilogramy	10 000	
87	kilogramy	10 000	
109	kilogramy	10 000	
117	kilogramy	10 000	
118	kilogramy	10 000	
142	kilogramy	10 000	
151A	kilogramy	10 000	
151B	kilogramy	10 000	
161	kilogramy	10 000	

Zainteresowane państwa	Kategoria	Jednostka	Ilość maksymalna
Republika Czarnogóry, Kosowo ⁽¹⁾	1	kilogramy	20 000
	2	kilogramy	20 000
	2a	kilogramy	10 000
	3	kilogramy	10 000
	5	sztuki	10 000
	6	sztuki	10 000
	7	sztuki	10 000
	8	sztuki	10 000
	9	kilogramy	10 000
	15	sztuki	10 000
	16	sztuki	10 000
	67	kilogramy	10 000

⁽¹⁾ Zgodnie z definicją rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz urzędów wydających zezwolenia określonych w art. 4

<p>1. Austria</p> <p>Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit Außenwirtschaftsadministration Abteilung C2/2 Stubenring 1 A-1011 Wien Tel.: (43 1) 71100-0 Fax: (43 1) 71100-8386</p>	<p>2. Belgium</p> <p>FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie Economisch Potentieel KBO-Beheerscel — Vergunningen Leuvenseweg 44 B-1000 Brussel Tel.: + 32 (0) 2 548 64 69 Fax: + 32 (0) 2 548 65 70</p>	<p>SPF économie, PME, classes moyennes et énergie Potentiel économique Cellule de gestion BCE — Licences Rue de Louvain 44 B-1000 Bruxelles Tel.: + 32 (0) 2 548 64 69 Fax: + 32 (0) 2 548 65 70</p>
<p>3. Bulgaria</p> <p>Министерство на икономиката и енергетиката Дирекция „Регистриране, лицензиране и контрол“ ул. „Славянска“ № 8 1052 София Република България Tel.: +359 29 40 7008 / +359 29 40 7673 / +359 29 40 7800 Fax: +359 29 81 5041 / +359 29 80 4710 / +359 29 88 3654</p>	<p>4. Cyprus</p> <p>Ministry of Commerce, Industry and Tourism Trade Department 6 Andrea Araouzou Str. 1421 Nicosia Tel.: ++357 2 867100 Fax: ++357 2 375120</p>	
<p>5. Czech Republic</p> <p>Ministerstvo průmyslu a obchodu Licenční správa Na Františku 32 110 15 Praha 1 Tel.: (420) 22490 7111 Fax: (420) 22421 2133</p>	<p>6. Denmark</p> <p>Erhvervs- og Byggestyrelsen Økonomi- og Erhvervsministeriet Vejlsøvej 29 DK-8600 Silkeborg Tel.: (45) 35 46 64 30 Fax: (45) 35 46 64 01</p>	
<p>7. Estonia</p> <p>Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium Harju 11 15072 Tallinn Tel.: (372) 6256 400 Fax: (372) 6313 660</p>	<p>8. Finland</p> <p>Tullihallitus Erottajankatu 2 FIN-00101 Helsinki Tel.: (358 9) 61 41 Fax: (358 20) 492 2852</p>	
<p>9. France</p> <p>Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie Direction générale de l'industrie, des technologies de l'information et des postes Service des industries manufacturières (SIM) Mission Textile-Importations Le Bervil 12, rue Villiot F-75572 Paris Cedex 12 Tel.: (33 1) 44 87 17 17 Fax: (33 1) 53 44 91 81</p>	<p>10. Germany</p> <p>Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) Frankfurter Str. 29—35 D-65760 Eschborn Tel.: (49 61 96) 9 08-0 Fax: (49 61 96) 9 42 26</p>	

<p>11. Greece</p> <p>Υπουργείο Οικονομίας & Οικονομικών Γενική Διεύθυνση Διεθνούς Οικονομικής Πολιτικής Διεύθυνση Καθεστώτων Εισαγωγών-Εξαγωγών, Εμπορικής Άμυνας Κορνάρου 1 GR-105 63 Αθήνα Tel.: (30210) 328 6021-22 Fax: (30210) 328 6094</p>	<p>12. Hungary</p> <p>Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal H-1024 Budapest Margit krt. 85. Postafiók: 1537 Budapest Pf. 345. Tel.: 0036(1) 336 7300 Fax: 0036(1) 336 7302</p>
<p>13. Ireland</p> <p>Department of Enterprise, Trade and Employment Internal Market Kildare Street IRL-Dublin 2 Tel.: (353 1) 631 21 21 Fax: (353 1) 631 28 26</p>	<p>14. Italy</p> <p>Ministero del Commercio con l'estero Direzione generale per la politica commerciale e per la gestione del regime degli scambi DIV. III Viale America, 341 I-00144 Roma Tel.: (39 6) 59 64 75 17, 59 93 22 02/22 15 Fax: (39 6) 59 93 22 35/22 63 Telex: (39 6) 59 64 75 31</p>
<p>15. Latvia</p> <p>Ekonomikas ministrija Brīvības iela 55 LV-1519 Rīga Tel.: 00 371 701 3006 Fax: 00 371 728 0882</p>	<p>16. Lithuania</p> <p>Lietuvos Respublikos ūkio ministerija Gedimino pr. 38/2 LT-01104 Vilnius Tel.: 00 370 5 262 87 50 / 00370 5 261 94 88 Fax: 00 370 5 262 39 74</p>
<p>17. Luxembourg</p> <p>Ministère des affaires étrangères Office des licences Boîte postale 113 L-2011 Luxembourg Tel.: (352) 47 82 371 Fax: (352) 46 61 38</p>	<p>18. Malta</p> <p>Ministry for Competitiveness and Communication Commerce Division, Trade Services Directorate Lascaris Valletta CMR02 Malta Tel.: 00 356 21 237 112 Fax: 00 356 21 237 900</p>
<p>19. Netherlands</p> <p>Belastingdienst/Douane centrale dienst voor in- en uitvoer Engelse Kamp 2 Postbus 30003 NL-9700 RD Groningen Tel.: (31 50) 523 91 11 Fax: (31 50) 523 22 10</p>	<p>20. Poland</p> <p>Ministerstwo Gospodarki Pl. Trzech Krzyży 3/5 00-950 Warszawa Tel.: 0048/22/693 55 53 Fax: 0048/22/693 40 21</p>
<p>21. Portugal</p> <p>Ministério das Finanças Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos Especiais sobre o Consumo Rua Terreiro do Trigo Edifício da Alfândega PT-1149-060 LISBOA Tel.: (351-1) 218 814 263 Fax: (351-1) 218 814 261 E-mail: dsl@dgaiec.min-financas.pt</p>	<p>22. Romania</p> <p>Ministerul Economiei și Comerțului Direcția Generală Politici Comerciale Str. Ion Câmpineanu nr. 16 București, Sector 1 Cod poștal 010036 Tel.: +40 21 315 00 81 Fax: +40 21 315 04 54 E-mail: clc@dce.gov.ro</p>

<p>23. Slovakia</p> <p>Ministerstvo hospodárstva SR Oddelenie licencií Mierová 19 827 15 Bratislava Slovenská republika Tel.: 00 421 2 4854 2021/ 00 421 2 4854 7119 Fax: 00 421 2 4342 3919</p>	<p>24. Slovenia</p> <p>Ministrstvo za finance Carinska uprava Republike Slovenije Carinski urad Jesenice Center za TARIC in kvote Spodnji Plavž 6c SI-4270 Jesenice Tel.: +386(0)4/297 44 70 Fax: +386(0)4/297 44 72 E-mail: taric.cuje@gov.si</p>
<p>25. Spain</p> <p>Ministerio de Industria, Turismo y Comercio Secretaría General de Comercio Exterior Paseo de la Castellana 162 E-28046 Madrid Tel.: (34 91) 349 38 17, 349 37 48 Fax: (34 91) 563 18 23, 349 38 31</p>	<p>26. Sweden</p> <p>National Board of Trade (Kommerskollegium) Box 6803 S-113 86 Stockholm Tel.: (46 8) 690 48 00 Fax: (46 8) 30 67 59</p>
<p>27. United Kingdom</p> <p>Department of Trade and Industry Import Licensing Branch Queensway House West Precinct Billingham UK TS23 2NF Tel.: (44 1642) 36 43 33, 36 43 34 Fax: (44 1642) 53 35 57</p>	

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1786/2006

z dnia 4 grudnia 2006 r.

zamieniające załączniki III B, IV i VI do rozporządzenia Rady (WE) nr 517/94 w odniesieniu do kontyngentów na wyroby włókiennicze na 2007 r.

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 517/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi normami Wspólnoty dotyczącymi przywozu⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 517/94 ustanawia roczne limity ilościowe na niektóre wyroby włókiennicze pochodzące z Czarnogóry, Kosowa⁽²⁾ i Korei Północnej.
- (2) Z dniem 1 stycznia 2007 Unia Europejska obejmie dwa nowe państwa członkowskie – Rumunię i Bułgarię. Artykuł 6 ust. 7 Aktu Przystąpienia stanowi, że ograniczenia ilościowe stosowane przez Wspólnotę w odniesieniu do przywozu wyrobów włókienniczych i odzieżowych należy dostosować w celu uwzględnienia przystąpienia nowych państw członkowskich do Wspólnoty. Ograniczenia ilościowe mające zastosowanie do przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z państw trzecich do rozszerzonej Wspólnoty powinny zatem zostać dostosowane tak, aby obejmowały przywóz do dwóch nowych państw członkowskich. Wymaga to wprowadzenia zmian do niektórych załączników do rozporządzenia (WE) nr 517/94.
- (3) W celu niedopuszczenia do sytuacji, w której rozszerzenie Wspólnoty wywarłoby ograniczające skutki na wymianę handlową, przy zmianie ilości należy zastosować metodę uwzględniającą, do celów dostosowania nowych poziomów kontyngentów, tradycyjny przywóz do dwóch nowych państw członkowskich. Formuła opierająca się na średniej przywozu w ciągu ostatnich trzech lat do dwóch nowych państw członkowskich wyrobów pochodzących z państw trzecich w najlepszy sposób odzwierciedli to zjawisko na przestrzeni lat. Ze względu

na fakt uzyskania niepodległości przez Czarnogórę z dniem 3 czerwca 2006 r. Komisja musi rozdzielić wartości obrotów handlowych pomiędzy Czarnogórę i Kosowo, z jednej strony, a nowe państwa członkowskie, z drugiej strony. Dlatego też nowe poziomy kontyngentów zostały ustalone przy użyciu najodpowiedniejszego do tego celu kryterium, jakim jest wielkość populacji dwóch nowych państw członkowskich. W obydwu przypadkach dodano stopę wzrostu.

- (4) Należy zatem zmienić załączniki III B, IV i VI do rozporządzenia (WE) nr 517/94, tak aby zawierały one wykaz poziomów kontyngentów mających zastosowanie na rok 2007. Szczegółowe zasady dotyczące przydzielania kontyngentów na rok 2007 określa rozporządzenie Komisji (WE) nr 1785/2006⁽³⁾ w sprawie zarządzania kontyngentami na wyroby włókiennicze ustanowionymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 517/94 na rok 2007.
- (5) Wszystkie przepisy rozporządzenia (WE) nr 517/94 mają mieć zastosowanie do przywozu do nowych państw członkowskich. W związku z powyższym rozporządzenie (WE) nr 517/94 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wyrobów Włókienniczych ustanowionego na mocy art. 25 rozporządzenia (WE) nr 517/94,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach III B, IV i VI do rozporządzenia (WE) nr 517/94 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1994, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 931/2005 (Dz.U. L 162 z 23.6.2005, str. 37).

⁽²⁾ Zgodnie z definicją rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

⁽³⁾ Patrz: str. 5 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach III B, IV i VI do rozporządzenia (WE) nr 517/94 wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik III B otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK III B

Roczne wspólnotowe limity ilościowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 tiret czwarte

Republika Czarnogóry, Kosowo ⁽¹⁾

Kategoria	Jednostka	Ilość
1	tony	631
2	tony	765
2a	tony	173
3	tony	84
5	1 000 sztuk	356
6	1 000 sztuk	191
7	1 000 sztuk	104
8	1 000 sztuk	297
9	tony	78
15	1 000 sztuk	148
16	1 000 sztuk	75
67	tony	65

⁽¹⁾ Zgodnie z definicją rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.”;

2) załącznik IV otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK IV

Roczne wspólnotowe limity ilościowe, o których mowa w art. 3 ust. 1

Korea Północna

Kategoria	Jednostka	Ilość
1	tony	128
2	tony	153
3	tony	117
4	1 000 sztuk	289
5	1 000 sztuk	189
6	1 000 sztuk	218
7	1 000 sztuk	101
8	1 000 sztuk	302
9	tony	71
12	1 000 par	1 308
13	1 000 sztuk	1 509

Kategoria	Jednostka	Ilość
14	1 000 sztuk	154
15	1 000 sztuk	175
16	1 000 sztuk	88
17	1 000 sztuk	61
18	tony	61
19	1 000 sztuk	411
20	tony	142
21	1 000 sztuk	3 416
24	1 000 sztuk	263
26	1 000 sztuk	176
27	1 000 sztuk	289
28	1 000 sztuk	286
29	1 000 sztuk	120
31	1 000 sztuk	293
36	tony	96
37	tony	394
39	tony	51
59	tony	466
61	tony	40
68	tony	120
69	1 000 sztuk	184
70	1 000 sztuk	270
73	1 000 sztuk	149
74	1 000 sztuk	133
75	1 000 sztuk	39
76	tony	120
77	tony	14
78	tony	184
83	tony	54
87	tony	8
109	tony	11
117	tony	52
118	tony	23
142	tony	10
151A	tony	10
151B	tony	10
161	tony	152"

3) załącznik VI otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VI

OBRÓT USZLACHETNIAJĄCY BIERNY

Roczne wspólnotowe limity ilościowe, o których mowa w art. 4 ust. 2

Republika Czarnogóry, Kosowo ⁽¹⁾

Kategoria	Jednostka	Ilość
5	1 000 sztuk	403
6	1 000 sztuk	1 196
7	1 000 sztuk	588
8	1 000 sztuk	1 325
15	1 000 sztuk	691
16	1 000 sztuk	369

⁽¹⁾ Zgodnie z definicją rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1787/2006**z dnia 4 grudnia 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 809/2004 wykonujące dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającą dyrektywę 2001/34/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości⁽²⁾ nakazuje spółkom podlegającym ustawodawstwu państwa członkowskiego, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w którymkolwiek z państw członkowskich, sporządzanie za każdy rok finansowy zaczynający się dnia 1 stycznia 2005 r. lub później skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z przyjętymi międzynarodowymi standardami rachunkowości, zwanymi obecnie powszechnie międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej (IFRS).
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonujące dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam⁽³⁾ wymaga, aby historyczne informacje finansowe zamieszczane przez emitentów z krajów trzecich w prospektach emisyjnych publikowanych w związku z publiczną ofertą papierów wartościowych lub ich dopuszczeniem do obrotu na rynku regulowanym były sporządzane zgodnie z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej, przyjętymi na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002, lub z równoważnymi krajowymi standardami rachunkowości obowiązującymi w danym kraju trzecim. W przypadku gdy historyczne informacje finansowe nie zostały sporządzone zgodnie z takimi standardami, należy je przedstawić w prospekcie emisyjnym w postaci przekształconego sprawozdania finansowego.

- (3) Artykuł 35 rozporządzenia (WE) nr 809/2004 zawiera jednak przepisy przejściowe zwalniające w określonych, ograniczonych przypadkach emitentów z krajów trzecich z obowiązku przekształcania historycznych informacji finansowych, które nie zostały sporządzone zgodnie z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej lub z równoważnymi standardami rachunkowości obowiązującymi w kraju trzecim. Na mocy tych przepisów przejściowych obowiązek przekształcenia historycznych informacji finansowych nie dotyczy prospektów emisyjnych złożonych przed dniem 1 stycznia 2007 r. przez emitentów z krajów trzecich, którzy sporządzili historyczne informacje finansowe zgodnie ze standardami uznawanymi w skali międzynarodowej albo zgodnie z krajowymi standardami rachunkowości obowiązującymi w kraju trzecim, a ich papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym przed tym terminem. W tym drugim przypadku, jeśli historyczne informacje finansowe nie przedstawiają prawdziwego i rzetelnego obrazu aktywów i pasywów, sytuacji finansowej oraz zysków i strat emitenta, muszą one zostać uzupełnione o dokładniejsze lub dodatkowe informacje niezbędne celem uzyskania prawdziwego i rzetelnego obrazu.
- (4) Na mocy obecnych przepisów rozporządzenia (WE) nr 809/2004 opisane powyżej zwolnienia w okresie przejściowym nie mają zastosowania do prospektów emisyjnych składanych od dnia 1 stycznia 2007 r., a historyczne informacje finansowe, które nie zostaną przedstawione w sposób zgodny z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej lub z równoważnymi standardami rachunkowości obowiązującymi w kraju trzecim, będą musiały zostać przekształcone.
- (5) Od czasu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 wiele państw bezpośrednio przejęło międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej do swoich krajowych standardów rachunkowości. Stanowi to wyraźny dowód na osiągnięcie jednego z celów tego rozporządzenia, jakim jest sprzyjanie coraz większej harmonizacji standardów sprawozdawczości finansowej, prowadzącej do międzynarodowej akceptacji IFRS jako rzeczywistości światowych standardów. W związku z tym właściwe jest, aby emitenci z krajów trzecich byli zwolnieni z obowiązku przekształcania historycznych informacji finansowych sporządzanych zgodnie z krajowymi standardami rachunkowości lub z przedstawiania opisu różnic, zgodnie z art. 1 ust. 2 ust. 5A, jeżeli zgodnie z MSR 1 „Prezentacja sprawozdań finansowych” zawierają one jednoznaczną i bezwarunkową deklarację zgodności z IFRS.

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 64.⁽²⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, str. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 149 z 30.4.2004, str. 1.

- (6) Powołany decyzją Komisji 2001/527/WE⁽¹⁾ Komitet Europejskich Regulatorów Rynku Papierów Wartościowych (CESR) w swojej opinii wydanej w czerwcu 2005 r. uznał, że standardy rachunkowości (tzw. GAAP – Generally Accepted Accounting Principles) obowiązujące w Kanadzie, Japonii i Stanach Zjednoczonych, w każdym przypadku rozpatrywane jako całość, są równoważne z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej przyjętymi na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002, pod warunkiem ujawniania dodatkowych informacji, a w niektórych przypadkach składania uzupełniających sprawozdań finansowych.
- (7) W styczniu 2005 r. Japońska Rada Standardów Rachunkowości oraz Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (IASB) ogłosiły zawarcie porozumienia w sprawie realizacji wspólnego projektu mającego na celu zmniejszenie różnic pomiędzy międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej a japońskimi standardami rachunkowości, a w marcu 2005 r. rozpoczęły realizację wspólnego programu prac zmierzających do harmonizacji japońskich standardów rachunkowości z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej. W styczniu 2006 r. Kanadyjska Rada Standardów Rachunkowości publicznie zadeklarowała zamiar przejścia na jeden zbiór akceptowanych na całym świecie wysokiej jakości standardów dla spółek publicznych i stwierdziła, że cel ten najlepiej osiągnąć poprzez harmonizację kanadyjskich standardów rachunkowości z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej w ciągu pięciu lat. W lutym 2006 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości oraz amerykańska Rada Standardów Rachunkowości Finansowej (FASB) opublikowały protokół ustaleń, w którym nakreślono program prac na rzecz harmonizacji amerykańskich standardów rachunkowości z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej celem spełnienia jednego z warunków amerykańskiej Komisji Papierów Wartościowych i Giełd (SEC), które muszą zostać spełnione, zanim najpóźniej w roku 2009 zniesie ona wymóg uzgadniania sprawozdań finansowych, nałożony na zarejestrowanych w niej zagranicznych emitentów stosujących międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej.
- (8) Ważne jest jednak zachowanie jakości opartej na zasadach sprawozdawczości finansowej według IFRS, spójne wprowadzanie w życie międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej, zagwarantowanie odpowiedniej pewności prawnej spółkom i inwestorom oraz oferowanie spółkom z UE równego traktowania sprawozdań finansowych na arenie międzynarodowej. Przyszła ocena równoważności powinna opierać się na szczegółowej i obiektywnej analizie technicznej różnic pomiędzy międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej a standardami rachunkowości obowiązującymi w krajach trzecich, a także na porównaniu rzeczywistego wdrożenia standardów rachunkowości z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej. Przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji na temat równoważności należy dokładnie zbadać postępy procesu harmonizacji.
- (9) W świetle starań na rzecz harmonizacji z IFRS podejmowanych przez podmioty stanowiące standardy rachunkowości w Kanadzie, Japonii i Stanach Zjednoczonych należy przedłużyć obowiązywanie przepisów przejściowych określonych w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 809/2004, dotyczących zwolnienia emitentów z krajów trzecich z obowiązku przekształcania historycznych informacji finansowych, które sporządzono zgodnie z krajowymi standardami rachunkowości Kanady, Japonii lub Stanów Zjednoczonych lub (w zależności od przypadku) z obowiązku przedstawiania opisu różnic, o maksymalnie kolejne dwa lata, w ciągu których podmioty stanowiące standardy i właściwe organy nadzoru prowadzić będą dialog, proces harmonizacji będzie kontynuowany, a sprawozdanie z postępów zostanie ukończone.
- (10) Aczkolwiek wiele państw bezpośrednio przejęło międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej do swoich krajowych standardów rachunkowości, inne państwa stopniowo harmonizują krajowe standardy rachunkowości z międzynarodowymi standardami. W związku z tym należy również, na okres przejściowy wynoszący maksymalnie dwa lata, zwolnić emitentów z takich krajów trzecich z obowiązku przekształcania historycznych informacji finansowych lub (w zależności od przypadku) z obowiązku przedstawiania opisu różnic, pod warunkiem, że właściwy organ krajowy publicznie podjął odpowiednie zobowiązanie i ustanowił program prac. W celu zagwarantowania, że to zwolnienie jest możliwe wyłącznie w przypadku spełnienia powyższych warunków, emitent z kraju trzeciego powinien być zobowiązany do przedstawienia właściwemu organowi dowodów świadczących o tym, że organ krajowy złożył publiczne oświadczenie i ustanowił program prac. W celu zapewnienia spójności we Wspólnocie Komitet Europejskich Regulatorów Rynku Papierów Wartościowych powinien koordynować ocenę właściwych organów w zakresie spełniania wyżej wymienionych warunków w odniesieniu do standardów rachunkowości w poszczególnych krajach.
- (11) W ciągu tego dwuletniego okresu Komisja powinna nie tylko prowadzić dialog z właściwymi organami krajów trzecich, ale również uważnie śledzić postępy harmonizacji międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej i standardów rachunkowości Kanady, Japonii, Stanów Zjednoczonych i innych krajów trzecich, które ustanowiły program harmonizacji, tak aby mogła ona podjąć decyzję dotyczącą równoważności co najmniej sześć miesięcy przed dniem 1 stycznia 2009 r. Ponadto Komisja będzie śledzić postępy dokonywane przez właściwe organy krajów trzecich w pracach nad wyeliminowaniem wszelkich wymogów dla emitentów wspólnotowych aktywnych na rynkach finansowych kraju trzeciego dotyczących uzgadniania sprawozdań finansowych sporządzonych zgodnie z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej. Na zakończenie dodatkowego okresu przejściowego Komisja podejmie decyzję, na mocy której emitenci wspólnotowi i spoza Wspólnoty traktowani są na równych zasadach.
- (12) Komisja powinna systematycznie informować Europejski Komitet Papierów Wartościowych oraz Parlament Europejski o postępach dokonanych na rzecz eliminacji wymogów uzgadniania i w procesie harmonizacji. W związku z tym do dnia 1 kwietnia 2007 r. Komisja złoży Europejskiemu Komitetowi Papierów Wartościowych i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie

(1) Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 43.

dotyczące harmonogramu prac w zakresie harmonizacji przewidzianego przez krajowe organy ds. rachunkowości w Kanadzie, Japonii i Stanach Zjednoczonych. Ponadto do dnia 1 kwietnia 2008 r. i po konsultacjach z Komitetem Europejskich Regulatorów Rynku Papierów Wartościowych, Komisja powinna złożyć Europejskiemu Komitetowi Papierów Wartościowych i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie dotyczące oceny standardów rachunkowości krajów trzecich stosowanych przez emitentów, którzy nie są zobowiązani do przekształcania historycznych informacji finansowych lub (w zależności od przypadku) do przedstawiania opisu różnic w prospektach emisyjnych składanych właściwemu organowi przed dniem 1 stycznia 2009 r. Ponadto sześć miesięcy przed dniem 1 stycznia 2008 r. i po odpowiednich konsultacjach z Komitetem Europejskich Regulatorów Rynku Papierów Wartościowych Komisja powinna zapewnić ustalenie definicji równoważności stosowanej do określania równoważności standardów rachunkowości krajów trzecich, na podstawie utworzonego w tym celu mechanizmu określania równoważności.

- (13) W związku z powyższym należy zmienić art. 35 rozporządzenia (WE) nr 809/2004 tak, aby emitenci z krajów trzecich nie byli zobowiązani do przekształcania historycznych informacji finansowych lub (w zależności od przypadku) do przedstawiania opisu różnic w opisanych przypadkach przez okres przejściowy wynoszący maksymalnie dwa lata, w celu umożliwienia dalszego dialogu. We wszystkich innych przypadkach emitenci z krajów trzecich powinni podlegać obowiązkowi przekształcania historycznych informacji finansowych zgodnie z przyjętymi IFRS lub (w odpowiednich przypadkach) obowiązkowi przedstawiania opisu różnic na potrzeby każdego prospektu emisyjnego składanego właściwemu organowi dnia 1 stycznia 2007 r. lub później.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 35 rozporządzenia (WE) nr 809/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Z zastrzeżeniem ustępu 5A, od dnia 1 stycznia 2007 r. emitenci z państw trzecich, o których mowa w ust. 3 i 4, przedstawiają historyczne informacje finansowe zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości przyjętymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 lub zgodnie z równoważnymi krajowymi standardami rachunkowości obowiązującymi w kraju trzecim. Jeżeli takie historyczne informacje finansowe nie zostały sporządzone zgodnie z takimi standardami, muszą być przedstawione w formie przekształconych sprawozdań finansowych.”;

- 2) dodaje się następujące ustępy 5A, 5B, 5C, 5D oraz 5E:

„5A. Emitenci z państw trzecich nie podlegają obowiązkowi, na mocy załącznika I, pozycja 20.1; załącznika IV, pozycja 13.1; załącznika VII, pozycja 8.2; załącznika X, pozycja 20.1 lub załącznika XI, pozycja 11.1, przekształcania historycznych informacji finansowych ani obowiązkowi, na mocy załącznika VII, pozycja 8.2a; załącznika IX, pozycja 11.1 lub załącznika X, pozycja 20.1a, przedstawiania opisu różnic między międzynarodowymi standardami rachunkowości przyjętymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 a zasadami rachunkowości, zgodnie z którymi sporządzono te informacje, zawarte w prospekcie emisyjnym, składanym właściwemu organowi przed dniem 1 stycznia 2009 r., pod warunkiem spełnienia jednego z następujących warunków:

- a) informacja dodatkowa do sprawozdań finansowych stanowiących część historycznych informacji finansowych zawiera jednoznaczna i bezwarunkową deklarację zgodności z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej zgodnie z MSR 1 »Prezentacja sprawozdań finansowych«;
- b) historyczne informacje finansowe są sporządzane zgodnie ze standardami rachunkowości obowiązującymi w Kanadzie, Japonii lub Stanach Zjednoczonych Ameryki;
- c) historyczne informacje finansowe są sporządzane zgodnie ze standardami rachunkowości obowiązującymi w kraju trzecim innym niż Kanada, Japonia lub Stany Zjednoczone Ameryki, przy spełnieniu następujących warunków:
- i) organ kraju trzeciego odpowiedzialny za dane krajowe standardy rachunkowości podjął przed rozpoczęciem roku finansowego, w którym złożono prospekt emisyjny, publiczne zobowiązanie do zharmonizowania tych standardów z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej;
- ii) organ ten ustanowił program prac, który wskazuje na zamiar dokonania postępów w harmonizacji do dnia 31 grudnia 2008 r.; oraz
- iii) emitent przedstawia właściwemu organowi dowody świadczące o spełnieniu warunków określonych w pkt i) oraz ii).

5B. Do dnia 1 kwietnia 2007 r. Komisja złoży Europejskiemu Komitetowi Papierów Wartościowych i Parlamentowi Europejskiemu pierwsze sprawozdanie dotyczące harmonogramu prac organów odpowiedzialnych za krajowe standardy rachunkowości w Stanach Zjednoczonych, Japonii i Kanadzie w zakresie harmonizacji międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej i standardów rachunkowości obowiązujących w tych państwach.

Komisja dokładnie monitoruje postępy harmonizacji międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej i standardów rachunkowości Kanady, Japonii i Stanów Zjednoczonych oraz postęp w zakresie eliminacji wymogów uzgadniania, które mają zastosowanie do emitentów wspólnotowych w tych państwach, oraz systematycznie informuje Europejski Komitet Papierów Wartościowych i Parlament Europejski o tych postępach. W szczególności Komisja bezzwłocznie informuje Europejski Komitet Papierów Wartościowych i Parlament Europejski, jeżeli ten proces nie przebiega w sposób zadowalający.

5C. Komisja informuje również systematycznie Europejski Komitet Papierów Wartościowych i Parlament Europejski o przebiegu dyskusji na temat regulacji prawnych i postępie w zakresie harmonizacji międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej i standardów rachunkowości krajów trzecich określonych w ust. 5A lit. c) oraz o postępach dokonanych w zakresie eliminacji wszelkich wymogów uzgadniania. W szczególności Komisja bezzwłocznie informuje Europejski Komitet Papierów Wartościowych i Parlament Europejski, jeżeli ten proces nie przebiega w sposób zadowalający.

5D. Oprócz spełnienia obowiązków określonych w ust. 5B i 5C, Komisja prowadzi regularny dialog z organami krajów trzecich i najpóźniej do dnia 1 kwietnia 2008 r. przedstawi Europejskiemu Komitetowi Papierów Wartościowych i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie dotyczące postępów harmonizacji i postępów dokonanych na rzecz eliminacji wszelkich wymogów uzgadniania, które mają zastosowanie do emitentów wspólnotowych na mocy przepisów kraju trzeciego, określonego w ust. 5A lit. b) lub c). Komisja może zwrócić się do osoby trzeciej

o opracowanie sprawozdania lub nałożyć na osobę trzecią obowiązek jego sporządzenia.

5E. Przynajmniej na sześć miesięcy przed dniem 1 stycznia 2009 r. Komisja dokona ustalenia równoważności standardów rachunkowości krajów trzecich, zgodnie z definicją równoważności i mechanizmem określania równoważności, który zostanie utworzony do dnia 1 stycznia 2008 r. zgodnie z procedurą określoną w art. 24 dyrektywy 2003/71/WE. W związku z wykonaniem przepisów niniejszego ustępu Komisja zasięga najpierw opinii Komitetu Europejskich Regulatorów Rynku Papierów Wartościowych na temat adekwatności definicji równoważności, mechanizmu określania równoważności i ustalania równoważności.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

DYREKTYWA RADY 2006/117/EURATOM**z dnia 20 listopada 2006 r.****w sprawie nadzoru i kontroli nad przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 31 ust. 2 i art. 32,

uwzględniając wniosek Komisji, opracowany po otrzymaniu opinii grupy osób wyznaczonych przez Komitet Naukowo-Techniczny spośród ekspertów naukowych z państw członkowskich, zgodnie z art. 31 Traktatu, po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Działania związane z przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego podlegają określonym wspólnotowym i międzynarodowym wymogom prawnym, związanym w szczególności z bezpiecznym transportem materiałów promieniotwórczych oraz z warunkami składowania lub przechowywania odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego w kraju przeznaczenia.
- (2) Ponadto ochrona zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa wymaga, aby przemieszczanie odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego pomiędzy państwami członkowskimi, a także do i ze Wspólnoty podlegało obowiązkowemu wspólnemu systemowi uprzednich zezwoleń.
- (3) Jak stwierdzono w rezolucji Rady z dnia 22 maja 2002 r. w sprawie ustanowienia krajowych systemów nadzoru i kontroli obecności materiałów promieniotwórczych przy recyklingu materiałów metalicznych w państwach członkowskich ⁽³⁾, ważne jest minimalizowanie zagrożenia radiologicznego wynikającego z obecności materiałów promieniotwórczych w materiałach metalicznych przeznaczonych do recyklingu.
- (4) Dyrektywa Rady 92/3/Euratom z dnia 3 lutego 1992 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów radioaktywnych między państwami członkowskimi oraz do Wspólnoty i poza jej obszar ⁽⁴⁾ ustanowiła wspólnotowy system ścisłej kontroli i uprzednich zezwoleń na przemieszczanie odpadów promieniotwórczych, który okazał się zadowalający. W świetle dotychczasowego doświadczenia do dyrektywy tej należy jednakże wnieść

poprawki mające na celu doprecyzowanie, a także dodanie nowych pojęć i definicji, w celu zaradzenia sytuacjom, które w przeszłości nie były objęte dyrektywą i uproszczenia istniejącej procedury dotyczącej przemieszczania odpadów promieniotwórczych pomiędzy państwami członkowskimi, a także zagwarantowanie spójności z innymi przepisami wspólnotowymi i międzynarodowymi, w szczególności ze Wspólną konwencją w sprawie bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami radioaktywnymi (zwaną dalej „Wspólną konwencją”), do której Wspólnota przystąpiła dnia 2 stycznia 2006 r.

- (5) W ramach piątego etapu inicjatywy SLIM (Simpler Legislation for the Internal Market – uproszczone prawodawstwo dla rynku wewnętrznego) ustanowiono grupę roboczą składającą się z przedstawicieli państw członkowskich oraz adresatów dyrektywy 92/3/Euratom w celu omówienia uwag przez nich zgłoszonych podczas dostosowywania tej dyrektywy do obowiązujących przepisów i instrumentów międzynarodowych.
- (6) Procedura określona w dyrektywie 92/3/Euratom w praktyce jest stosowana jedynie w odniesieniu do przemieszczania wypalonego paliwa jądrowego, które nie jest przeznaczone do dalszego wykorzystania, a zatem na użytek tej dyrektywy traktowane jest jako „odpady promieniotwórcze”. Z radiologicznego punktu widzenia nieuzasadnione jest wyłączenie stosowania procedury nadzoru i kontroli w odniesieniu do wypalonego paliwa jądrowego, które jest przeznaczone do ponownego przetwarzania. Właściwym jest zatem, by niniejsza dyrektywa obejmowała wszelkie przemieszczanie wypalonego paliwa jądrowego, niezależnie od tego, czy jest ono przeznaczone do składowania, czy też do ponownego przetworzenia.
- (7) Każde państwo członkowskie powinno pozostawać w pełni odpowiedzialne za sposób postępowania z odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym, w ramach swojej jurysdykcji, wybierając ponowne przetwarzanie wypalonego paliwa lub zmierzając do jego ostatecznego składowania i nie przewidując jego dalszego wykorzystania. Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać prawa państw członkowskich do wywozu wypalonego paliwa w celu jego ponownego przetwarzania i żaden przepis niniejszej dyrektywy nie powinien oznaczać, że państwo członkowskie przeznaczenia ma obowiązek przyjmować przemieszczane odpady promieniotwórcze i wypalone paliwo jądrowe przeznaczone do końcowego przetwarzania lub składowania, z wyjątkiem przemieszczeń zwrotnych. Każda odmowa przyjęcia takich przemieszczeń powinna być uzasadniana na podstawie kryteriów określonych w niniejszej dyrektywie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 286 z 17.11.2005, str. 34.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 5 lipca 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 119 z 22.5.2002, str. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 35 z 12.2.1992, str. 24.

- (8) Uproszczenie istniejącej procedury nie powinno ograniczać istniejących praw państw członkowskich do wyrażenia sprzeciwu lub określenia warunków przemieszczania odpadów promieniotwórczych, na który wymagana jest ich zgoda. Zastrzeżenia nie powinny mieć charakteru arbitralnego i powinny opierać się na stosownych przepisach krajowych, wspólnotowych lub międzynarodowych. Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać praw i obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego, zwłaszcza w zakresie wykonywania praw i korzystania ze swobód przewidzianych prawem międzynarodowym w zakresie żeglugi morskiej i rzecznej w przypadku statków oraz żeglugi powietrznej w przypadku statków powietrznych.
- (9) Możliwość odrzucenia przez państwo członkowskie przeznaczenia lub tranzytu automatycznej procedury wydawania zgody na przemieszczanie stwarza nieuzasadnione obciążenia administracyjne oraz stwarza stan niepewności. Obowiązkowe potwierdzenie otrzymania wniosku przez organy krajów przeznaczenia i tranzytu, jak również przedłużenie terminu wydania zgody powinno pozwolić na przyjęcie z dużym stopniem pewności, że udzielono milczącej zgody.
- (10) „Zezwolenia” na przemieszczanie w rozumieniu niniejszej dyrektywy nie powinny zastępować żadnych krajowych wymogów związanych z przemieszczaniem, takich jak licencje transportowe.
- (11) W celu ochrony zdrowia ludzkiego oraz środowiska naturalnego przed zagrożeniem spowodowanym przez odpady promieniotwórcze należy wziąć pod uwagę ryzyko występujące poza terytorium Wspólnoty. W przypadku wywozu odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego poza terytorium Wspólnoty należy nie tylko poinformować państwo trzecie przeznaczenia o przemieszczaniu, lecz także uzyskać jego zgodę na nie.
- (12) Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia powinny współpracować i utrzymywać łączność z pozostałymi zaangażowanymi właściwymi organami, by uniknąć niepotrzebnej zwłoki i zapewnić sprawny przebieg określonej w niniejszej dyrektywie procedury wydawania zgody.
- (13) Wymóg, by podmiot odpowiedzialny za przemieszczanie w razie potrzeby podjął działania naprawcze dotyczące bezpieczeństwa w przypadku niedojścia przemieszczania do skutku, nie powinien powodować, że mechanizmy ustanowione przez państwa członkowskie na szczeblu krajowym nie mają zastosowania.
- (14) Wymóg, by posiadacz ponosił koszty powstałe w przypadku niedojścia przemieszczania do skutku, nie powinien powodować, że mechanizmy ustanowione przez państwa członkowskie na szczeblu krajowym lub jakiegokolwiek przepisy umów zawartych pomiędzy posiadaczem a jakąkolwiek inną osobą zaangażowaną w przemieszczanie nie mają zastosowania.
- (15) Ponieważ odpady promieniotwórcze – w takim stopniu, w jakim jest to zgodne z bezpiecznym gospodarowaniem takimi materiałami – powinny być składowane w tym państwie, w którym powstały, państwa członkowskie powinny propagować wzajemne porozumienia ułatwiające bezpieczne i sprawne gospodarowanie wypalonym paliwem jądrowym lub odpadami promieniotwórczymi z państw członkowskich, które wytwarzają je w małych ilościach i w których tworzenie odpowiednich obiektów nie byłoby uzasadnione z radiologicznego punktu widzenia.
- (16) Jeżeli pomiędzy odbiorcą w państwie trzecim a posiadaczem w państwie trzecim została zawarta umowa zgodnie z art. 27 Wspólnej konwencji, umowa ta może być wykorzystana na użytek niniejszej dyrektywy.
- (17) Na użytek niniejszej dyrektywy oraz w świetle dotychczasowych doświadczeń istniejący standardowy dokument powinien zostać dostosowany. W celu zapewnienia przejrzystości powinien zostać ustanowiony obowiązek opracowania nowego standardowego dokumentu przed terminem transpozycji niniejszej dyrektywy. Jednakże jeśli termin ten nie zostanie dotrzymany, o stosowaniu istniejącego standardowego dokumentu powinny stanowić przepisy przejściowe. Ponadto jasne zasady odnośnie do stosowania języków powinny zagwarantować pewność prawną i pozwolić na uniknięcie nieuzasadnionych opóźnień.
- (18) Okresowe sprawozdania, przedkładane przez państwa członkowskie Komisji oraz przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, powinny dostarczać przydatnych informacji na temat zezwoleń wydanych w całej Wspólnocie oraz wskazywać ewentualne trudności napotkane w praktyce przez państwa członkowskie i rozwiązania przez nie zastosowane.
- (19) Dyrektywa Rady 96/29/Euratom z dnia 13 maja 1996 r. ustanawiająca podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego⁽¹⁾ ma między innymi zastosowanie do transportu, przywozu do Wspólnoty i wywozu z niej substancji promieniotwórczych oraz ustanawia system sprawozdawczości i wydawania zezwoleń w odniesieniu do działań mających związek z promieniowaniem jonizującym. Przepisy te są zatem istotne dla dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.
- (20) W świetle powyższego należy zatem – w celu zapewnienia przejrzystości – uchylić i zastąpić dyrektywę 92/3/Euratom. Niniejsza dyrektywa nie narusza zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego oraz stosowania uchylonej dyrektywy.

(¹) Dz.U. L 159 z 29.6.1996, str. 1.

- (21) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾ państwa członkowskie są zachęcane do sporządzania – w interesie swoim, jak i Wspólnoty – i publikowania własnych tabel możliwie jak najdokładniej ilustrujących współzależności pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transportacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres zastosowania

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia wspólnotowy system nadzoru i kontroli nad transgranicznym przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego – w celu zagwarantowania właściwej ochrony ludności.
2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do transgranicznego przemieszczania odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego, jeżeli:
  - a) kraj pochodzenia lub kraj przeznaczenia, lub jakiegokolwiek kraj tranzytowy jest państwem członkowskim Wspólnoty; oraz
  - b) ilości oraz stężenie transportowanego materiału przekraczają poziomy określone w art. 3 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 96/29/Euratom.
3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do przemieszczania nieużywanych już źródeł do dostawcy lub wytwórcy źródeł promieniotwórczych albo do zatwierdzonego obiektu.
4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do przemieszczania materiałów promieniotwórczych odzyskanych w celu dalszego wykorzystywania przez ponowne przetwarzanie.
5. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do transgranicznego przemieszczania odpadów zawierających wyłącznie naturalnie występujący materiał promieniotwórczy, niepowstały w wyniku danej działalności.
6. Niniejsza dyrektywa nie narusza praw i zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego.

Artykuł 2

Przemieszczanie zwrotne związane z przetwarzaniem i ponownym przetwarzaniem

Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państwa członkowskiego ani przedsiębiorstwa usytuowanego w tym państwie członkowskim, do których:

- a) mają zostać przemieszczone odpady promieniotwórcze w celu przetworzenia; lub
- b) mają zostać przemieszczone inne materiały w celu odzyskania odpadów promieniotwórczych,

by zwrócić odpady promieniotwórcze po przetworzeniu do kraju ich pochodzenia. Nie narusza ona także prawa państwa członkowskiego ani prawa przedsiębiorstwa z tego państwa członkowskiego – do których wypalone paliwo jądrowe ma zostać przemieszczone w celu ponownego przetwarzania – do tego, by zwrócić do kraju pochodzenia odpady promieniotwórcze odzyskane w wyniku ponownego przetwarzania.

Artykuł 3

Transgraniczne przemieszczanie wypalonego paliwa jądrowego w celu ponownego przetwarzania

Bez uszczerbku dla kompetencji każdego z państw członkowskich do określenia własnego sposobu postępowania z wypalonym paliwem jądrowym, niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państwa członkowskiego do wywozu wypalonego paliwa w celu ponownego przetworzenia – przy uwzględnieniu zasad wspólnego rynku atomowego, w szczególności na swobodę przepływu towarów. Te przemieszczenia i wywozy są nadzorowane i kontrolowane zgodnie z procedurami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 4

Przemieszczanie zwrotne związane z przemieszczeniami, na które nie wydano zezwolenia i niezgłoszonymi odpadami promieniotwórczymi

Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państwa członkowskiego do tego, by bezpiecznie zwrócić do kraju pochodzenia:

- a) przemieszczenia odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego objęte zakresem niniejszej dyrektywy, na które nie uzyskano właściwego zezwolenia zgodnie z niniejszą dyrektywą; oraz
- b) odpady skażone promieniotwórczo lub materiał zawierający źródło promieniotwórcze, jeśli materiał ten nie został zgłoszony jako odpady promieniotwórcze przez kraj pochodzenia.

Artykuł 5

Definicje

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „odpady promieniotwórcze” oznaczają materiały promieniotwórcze w stanie lotnym, ciekłym lub stałym, nieprzeznaczone do dalszego wykorzystania – ani przez kraj pochodzenia, ani przez kraj przeznaczenia, ani przez osobę fizyczną lub prawną, której decyzja jest akceptowana przez te kraje – i podlegające kontroli jako odpady promieniotwórcze sprawowanej przez organ regulacyjny zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi kraju pochodzenia i przeznaczenia;
- 2) „wypalone paliwo jądrowe” oznacza paliwo jądrowe, które zostało napromieniowane w rdzeniu reaktora i na stałe z niego usunięte; wypalone paliwo jądrowe może zostać uznane za materiał nadający się do ponownego przetworzenia lub może zostać przeznaczone do ostatecznego składowania bez dalszego wykorzystywania i potraktowane jako odpad promieniotwórczy;

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

- 3) „ponowne przetwarzanie” oznacza proces lub działanie, którego celem jest wydobycie izotopów promieniotwórczych ze zużytego paliwa jądrowego w celu jego dalszego wykorzystania;
- 4) „przemieszczanie” oznacza ogół działań podejmowanych przy przewozie odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego z kraju pochodzenia lub państwa członkowskiego pochodzenia do kraju przeznaczenia lub państwa członkowskiego przeznaczenia;
- 5) „przemieszczanie wewnątrz Wspólnoty” oznacza przemieszczanie, w którego przypadku kraj pochodzenia i kraj przeznaczenia są państwami członkowskimi;
- 6) „przemieszczanie poza Wspólnotę” oznacza przemieszczanie, w którego przypadku kraj pochodzenia lub kraj przeznaczenia są państwami trzecimi;
- 7) „składowanie” oznacza złożenie odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego w zatwierdzonym obiekcie bez zamiaru ponownego ich wydobycia;
- 8) „przechowywanie” oznacza przetrzymywanie odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego w obiekcie pozwalającym na ich magazynowanie z zamiarem ponownego ich wydobycia;
- 9) „posiadacz” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która przed przeprowadzeniem przemieszczania odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego jest na mocy obowiązującego prawa krajowego odpowiedzialna za takie materiały i planuje dokonanie ich przemieszczenia do odbiorcy;
- 10) „odbiorca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, do której przemieszcza się odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe;
- 11) „kraj lub państwo członkowskie pochodzenia” i „kraj lub państwo członkowskie przeznaczenia” oznaczają odpowiednio: każdy kraj lub państwo członkowskie, z którego planuje się przemieszczanie lub w którym już je zapoczątkowano, oraz każdy kraj lub państwo członkowskie, do którego planuje się przemieszczenie lub do którego jest ono dokonywane;
- 12) „kraj tranzytu lub państwo członkowskie tranzytu” oznacza każdy kraj lub państwo członkowskie, które nie są krajem lub państwem członkowskim pochodzenia ani krajem lub państwem członkowskim przeznaczenia i przez których terytorium przemieszczanie jest zaplanowane lub dokonywane;
- 13) „właściwe organy” oznaczają wszelkie organy, które na mocy przepisów ustawowych lub wykonawczych kraju pochodzenia, kraju tranzytowego lub kraju przeznaczenia są upoważnione do stosowania systemu nadzoru i kontroli nad przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego;
- 14) „źródło zamknięte” ma znaczenie, które terminowi temu zostało nadane w dyrektywie 96/29/Euratom, i jako integralną część źródła obejmuje, w odpowiednich przypadkach, pojemnik zawierający materiał promieniotwórczy;
- 15) „źródło już nieużywane” oznacza źródło zamknięte, które nie jest już wykorzystywane ani nie planuje się jego wykorzystania w działaniach, na które wydano zezwolenie;
- 16) „zatwierdzony obiekt” oznacza obiekt na terytorium kraju zatwierdzony przez właściwe organy tego kraju zgodnie z prawem krajowym do długoterminowego przechowywania lub składowania źródeł zamkniętych albo obiekt odpowiednio zatwierdzony zgodnie z prawem krajowym do tymczasowego przechowywania źródeł zamkniętych;
- 17) „poprawnie wypełniony wniosek” oznacza standardowy dokument spełniający wszystkie wymogi określone zgodnie z art. 17.

ROZDZIAŁ 2

PRZEMIESZCZANIE WEWNĄTRZ WSPÓLNOTY

Artykuł 6

Wniosek o zezwolenie na przemieszczanie

1. Posiadacz planujący przeprowadzenie lub zorganizowanie wewnątrz Wspólnoty przemieszczania odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego składa poprawnie wypełniony wniosek o zezwolenie do właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia.
2. Wniosek ten może dotyczyć więcej niż jednego przemieszczania, pod warunkiem że:
  - a) odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe, których dotyczy wniosek, mają zasadniczo takie same właściwości fizyczne, chemiczne i promieniotwórcze; i
  - b) przemieszczania mają zostać przeprowadzone między tym samym posiadaczem a tym samym odbiorcą i podlegać tym samym właściwym organom; i
  - c) jeżeli przemieszczenia wymagają tranzytu przez państwa trzecie, tranzyt ten odbywa się przez to samo przejście graniczne wjazdu do lub wyjazdu ze Wspólnoty oraz przez to samo przejście lub te same przejścia graniczne danego państwa trzeciego lub danych państw trzecich, chyba że odpowiednie właściwe organy uzgodniły między sobą inaczej.

Artykuł 7

Przekazywanie wniosku do właściwych organów

1. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przesyłają poprawnie wypełniony wniosek, o którym mowa w art. 6, właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia i państw członkowskich tranzytu, jeśli takie istnieją, by te wydały swoją zgodę.

2. Właściwe organy zaangażowanych państw członkowskich podejmują niezbędne działania, by przy posługiwaniu się informacjami o przemieszczeniach podlegających niniejszej dyrektywie zapewnić należytą staranność i ochronę przeciwko nieuprawnionemu wykorzystywaniu tych informacji.

Artykuł 8

Potwierdzenie otrzymania oraz wezwanie do uzupełnienia informacji

1. Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia i państwa członkowskiego tranzytu sprawdzają w terminie 20 dni od otrzymania wniosku, czy wniosek jest poprawnie wypełniony w rozumieniu art. 5 pkt 17.

2. Jeżeli wniosek jest poprawnie wypełniony, to w terminie nie dłuższym niż 10 dni od upłynięcia 20-dniowego terminu określonego w ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia wysyłają właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia potwierdzenie otrzymania, a innym zaangażowanym właściwym organom – kopię tego potwierdzenia.

3. Jeżeli którykolwiek z właściwych organów zaangażowanych państw członkowskich uzna, że wniosek nie jest poprawnie wypełniony, wzywa on właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia do uzupełnienia informacji, a o swoim wezwaniu informuje pozostałe właściwe organy. Z wezwaniem takim występuje się przed upływem terminu określonego w ust. 1.

Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują wymagane informacje danym właściwym organom.

W terminie nie dłuższym niż 10 dni od daty otrzymania brakujących informacji, ale nie wcześniej niż po upływie terminu 20-dniowego określonego w ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia wysyłają właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia potwierdzenie otrzymania, a innym zaangażowanym właściwym organom – kopię tego potwierdzenia.

4. Terminy wysłania potwierdzenia otrzymania określone w ust. 1–3 mogą zostać skrócone, jeśli właściwe organy państwa przeznaczenia i tranzytu stwierdzą, że wniosek został poprawnie wypełniony.

Artykuł 9

Zgoda i odmowa jej wydania

1. W terminie nieprzekraczającym dwóch miesięcy od daty potwierdzenia otrzymania właściwe organy wszystkich zainteresowanych państw członkowskich powiadamiają właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia o wydaniu zgody lub o warunkach, od których spełnienia uzależniają wydanie zgody, lub o odmowie wydania zgody.

Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia lub któregośkolwiek z państw członkowskich tranzytu mogą jednak wnieść o przedłużenie okresu, o którym mowa w akapicie pierwszym, o nie więcej niż jeden miesiąc, w celu ogłoszenia swojego stanowiska.

2. Jeżeli po upływie terminów, o których mowa w ust. 1, nie otrzymano odpowiedzi od właściwych organów państwa członkowskiego przeznaczenia lub państw członkowskich planowanego tranzytu, uznaje się, że kraje te wydały zgodę na przemieszczanie będące przedmiotem wniosku.

3. W przypadku, gdy państwo członkowskie odmawia wydania zgody lub uzależnia jej wydanie od spełnienia określonych warunków, przedstawia ono uzasadnienie oparte:

- a) w przypadku państw członkowskich tranzytu – na stosownych przepisach krajowych, wspólnotowych lub międzynarodowych mających zastosowanie do przemieszczania materiałów promieniotwórczych;
- b) w przypadku państw członkowskich przeznaczenia – na stosownych przepisach mających zastosowanie do gospodarki odpadami promieniotwórczymi lub wypalonym paliwem jądrowym, lub na stosownych przepisach krajowych, wspólnotowych lub międzynarodowych mających zastosowanie do przemieszczania materiałów promieniotwórczych.

Właściwe organy państw członkowskich – państwa tranzytu, jak i państwa przeznaczenia – nie mogą zastrzegać warunków bardziej rygorystycznych niż warunki określone dla podobnego przemieszczania dokonywanego w granicach tych państw członkowskich.

4. Państwo lub państwa członkowskie, które wydały zgodę na tranzyt danego przemieszczania, nie mogą odmówić wydania zgody na przemieszczanie zwrotne w następujących przypadkach:

- a) kiedy pierwotna zgoda dotyczyła materiałów przemieszczanych do przetworzenia lub ponownego przetworzenia, jeśli przemieszczanie zwrotne dotyczy odpadów promieniotwórczych lub innych produktów odpowiadających materiałowi pierwotnemu po przetworzeniu lub ponownym przetworzeniu, i zachowane są wszystkie odpowiednie przepisy prawne;
- b) w okolicznościach, o których mowa w art. 12, jeśli przemieszczanie zwrotne jest dokonywane na tych samych warunkach i przy takich samych specyfikacjach.

5. Komisja jest informowana o nieuzasadnionych opóźnieniach lub braku współpracy ze strony właściwych organów innego państwa członkowskiego.

Artykuł 10

Zezwolenie na przemieszczanie

1. Jeżeli wydane zostały wszystkie niezbędne zgody na przeprowadzenie przemieszczania, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia są uprawnione do wydania posiadaczowi zezwolenia na przeprowadzenie przemieszczania, o czym informują odpowiednio właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia i każdego państwa członkowskiego tranzytu lub trzeciego państwa tranzytu.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w żaden sposób nie wpływa na odpowiedzialność posiadacza, przewoźników, właściciela, odbiorcy ani żadnych innych osób fizycznych lub prawnych, które są zaangażowane w dane przemieszczanie.

3. Pojedyncze zezwolenie może dotyczyć więcej niż jednego przemieszczania, o ile spełnione są warunki określone w art. 6 ust. 2.

4. Zezwolenie zachowuje ważność przez okres nie dłuższy niż trzy lata.

Przy ustalaniu tego okresu ważności państwa członkowskie uwzględniają wszelkie warunki określone w zgodzie wydanej przez państwo członkowskie przeznaczenia lub państwo członkowskie tranzytu.

Artykuł 11

Potwierdzenie odbioru przemieszczenia

1. Odbiorca przesyła właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia potwierdzenie odbioru każdego przemieszczenia w terminie 15 dni od jego otrzymania.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia przesyłają kopie tego potwierdzenia odbioru państwu członkowskiemu pochodzenia oraz każdemu państwu członkowskiemu tranzytu lub państwu trzeciemu tranzytu.

3. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przesyłają kopię tego potwierdzenia odbioru pierwotnemu posiadaczowi.

Artykuł 12

Przemieszczenie niedoszło do skutku

1. Państwo członkowskie przeznaczenia, państwo członkowskie pochodzenia lub państwo członkowskie tranzytu mogą zdecydować, że dane przemieszczanie musi zostać przerwane, jeśli warunki przeprowadzenia przemieszczania przestały być spełniane w świetle niniejszej dyrektywy lub nie są one zgodne z zezwoleniami lub zgodami wydanymi na mocy niniejszej dyrektywy.

Państwo członkowskie, które podjęło taką decyzję, niezwłocznie powiadamia o niej właściwe organy pozostałych państw członkowskich zaangażowanych w dane przemieszczanie.

2. Jeżeli przemieszczanie nie może dojść do skutku lub warunki przeprowadzenia przemieszczania nie są spełnione w świetle niniejszej dyrektywy, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia zapewniają, by przedmiotowe odpady promieniotwórcze albo wypalone paliwo jądrowe zostały odebrane przez posiadacza, chyba że możliwe jest zastosowanie innego bezpiecznego rozwiązania. Właściwe organy zapewniają, by podmiot odpowiedzialny za przemieszczanie podjął w razie potrzeby działania naprawcze w zakresie bezpieczeństwa.

3. Koszty powstałe w przypadku, gdy przemieszczanie nie może dojść do skutku lub zostało przerwane, ponosi posiadacz.

ROZDZIAŁ 3

PRZEMIESZCZANIE POZA WSPÓLNOTĘ

Artykuł 13

Przywóz do Wspólnoty

1. Jeżeli odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy mają zostać wprowadzone na teren Wspólnoty z państwa trzeciego, a kraj przeznaczenia jest państwem członkowskim, odbiorca składa do właściwych organów tego państwa członkowskiego wniosek o zezwolenie. Wniosek może dotyczyć więcej niż jednego przemieszczania, o ile spełnione są warunki określone w art. 6 ust. 2.

Do wniosku należy dołączyć dowody potwierdzające, że odbiorca zawarł umowę z posiadaczem mającym siedzibę w państwie trzecim, która to umowa została zaakceptowana przez właściwe organy tego państwa trzeciego i która zobowiązuje posiadacza do odbioru odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego, w razie gdy przemieszczenie nie może dojść do skutku w sposób zgodny z niniejszą dyrektywą, o czym jest mowa w ust. 5 niniejszego artykułu.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia przesyłają wniosek, o którym mowa w ust. 1, właściwym organom państwa członkowskiego tranzytu – o ile ma miejsce tranzyt – by wydały swoją zgodę.

Zastosowanie mają art. 8 i 9.

3. Jeżeli wydane zostały wszystkie zgody niezbędne do przeprowadzenia przemieszczania, właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia są uprawnione do wydania odbiorcy zezwolenia na przeprowadzenie przemieszczania, o czym informują odpowiednio właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia lub państwa trzeciego pochodzenia i każdego państwa członkowskiego tranzytu lub państwa trzeciego tranzytu.

Zastosowanie ma art. 10 ust. 2, 3 i 4.

4. Odbiorca przesyła właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia potwierdzenie odbioru każdego przemieszczenia w terminie 15 dni od jego otrzymania. Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia przesyłają kopie tego potwierdzenia krajowi pochodzenia oraz każdemu państwu członkowskiemu tranzytu lub państwu trzeciemu tranzytu.

5. Państwo członkowskie przeznaczenia lub państwo członkowskie tranzytu mogą zdecydować, że dane przemieszczanie nie może być kontynuowane, w przypadku gdy warunki przeprowadzenia przemieszczania przestały być spełniane w świetle przepisów niniejszej dyrektywy lub nie są one zgodne z zezwoleniami lub zgodami wydanymi na mocy niniejszej dyrektywy. Państwo członkowskie, które podjęło taką decyzję, niezwłocznie powiadamia o niej właściwe organy kraju pochodzenia.

6. Koszty powstałe w przypadku, gdy przemieszczenie nie może dojść do skutku lub musi zostać przerwane, ponosi odbiorca.

Artykuł 14

Tranzyt przez terytorium Wspólnoty

1. Jeżeli odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe mają zostać wprowadzone na obszar Wspólnoty z państwa trzeciego, a kraj przeznaczenia nie jest państwem członkowskim, to osoba fizyczna lub prawna odpowiedzialna za organizację przemieszczania w państwie członkowskim, którego urząd celny ma wpuścić odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe na terytorium Wspólnoty (państwo to zwane jest dalej „pierwszym państwem członkowskim tranzytu”), składa wniosek o zezwolenie do właściwych organów tego państwa członkowskiego. Wniosek może dotyczyć więcej niż jednego przemieszczania, o ile spełnione są warunki określone w art. 6 ust. 2.

Wniosek ten powinien zawierać dowody na to, że odbiorca mający siedzibę w państwie trzecim zawarł umowę z posiadaczem mającym siedzibę w państwie trzecim, która to umowa została uznana przez właściwe organy tego państwa trzeciego i która zobowiązuje posiadacza do odebrania odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego, jeśli nie można przeprowadzić przemieszczania zgodnie z niniejszą dyrektywą, jak przewidziano w ust. 5 niniejszego artykułu.

2. Właściwe organy pierwszego państwa członkowskiego tranzytu przesyłają wniosek, o którym mowa w ust. 1, właściwym organom innych państw członkowskich tranzytu – o ile ma miejsce tranzyt – by wydały swoją zgodę.

Zastosowanie mają art. 8 i 9.

3. Jeżeli wydane zostały wszystkie zgody niezbędne do przeprowadzenia przemieszczania, właściwe organy pierwszego państwa członkowskiego tranzytu są uprawnione do wydania

osobie odpowiedzialnej, o której mowa w ust. 1, zezwolenia na przeprowadzenie przemieszczania, o czym informują odpowiednio właściwe organy wszystkich pozostałych państw członkowskich tranzytu lub państwa trzeciego tranzytu albo państwa członkowskiego pochodzenia lub państwa trzeciego pochodzenia.

Zastosowanie ma art. 10 ust. 2, 3 i 4.

4. Osoba odpowiedzialna, o której mowa w ust. 1, powiadamia właściwe organy pierwszego państwa członkowskiego tranzytu o tym, że odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe dotarły do miejsca przeznaczenia w państwie trzecim, w terminie 15 dni od daty ich przybycia i wskazuje ostatni urząd celny Wspólnoty, przez który nastąpiło przemieszczenie.

Powiadomieniu temu towarzyszy deklaracja lub poświadczenie odbiorcy stwierdzające, że odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe dotarły do właściwego miejsca przeznaczenia i wskazujące urząd celny, przez który nastąpił przywóz do państwa trzeciego.

5. Państwo członkowskie tranzytu może zdecydować, że dane przemieszczanie nie może być kontynuowane, w przypadku gdy warunki przeprowadzenia przemieszczania przestały być spełniane w świetle niniejszej dyrektywy lub nie są one zgodne z zezwoleniami lub zgodami wydanymi na mocy niniejszej dyrektywy. Państwo członkowskie, które podjęło taką decyzję, niezwłocznie powiadamia o niej właściwe organy kraju pochodzenia. Koszty powstałe w przypadku, gdy przemieszczenie nie może dojść do skutku lub nie może być kontynuowane, ponosi osoba odpowiedzialna, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 15

Wywóz ze Wspólnoty

1. Jeżeli odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe mają zostać wywiezione z terenu Wspólnoty do państwa trzeciego, posiadacz składa do właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia wniosek o zezwolenie. Wniosek może dotyczyć więcej niż jednego przemieszczania, o ile spełnione są warunki określone w art. 6 ust. 2.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia zobowiązane są:

- a) powiadomić właściwe organy kraju przeznaczenia o planowanym przemieszczaniu i poprosić je o wydanie zgody; oraz
- b) przesłać wniosek, o którym mowa w ust. 1, do właściwych organów państw członkowskich tranzytu – o ile następuje tranzyt – by wydały swoją zgodę.

Zastosowanie ma art. 8.

3. Jeżeli wydane zostały wszystkie zgody niezbędne do przeprowadzenia przemieszczania, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia są uprawnione do wydania posiadaczowi zezwolenia na przeprowadzenie przemieszczania, o czym informują odpowiednio właściwe organy państwa trzeciego przeznaczenia i każdego państwa członkowskiego tranzytu lub państwa trzeciego tranzytu.

Zastosowanie ma art. 10 ust. 2, 3 i 4.

4. Posiadacz powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia o tym, że odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe dotarły do miejsca przeznaczenia w państwie trzecim, w terminie 15 dni od daty ich przybycia, i wskazuje ostatni urząd celny Wspólnoty, przez który nastąpiło przemieszczenie.

Powiadomieniu temu towarzyszy deklaracja lub poświadczenie odbiorcy stwierdzające, że odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe dotarły do właściwego miejsca przeznaczenia i wskazujące urząd celny, przez który nastąpił przywóz do państwa trzeciego.

5. Państwo członkowskie pochodzenia lub państwo członkowskie tranzytu mogą zdecydować, że dane przemieszczanie nie może być kontynuowane, w przypadku gdy warunki przeprowadzenia przemieszczania przestały być spełniane w świetle niniejszej dyrektywy lub nie są one zgodne z zezwoleniami lub zgodami wydanymi na mocy niniejszej dyrektywy. Państwo członkowskie tranzytu, które podjęło taką decyzję, niezwłocznie powiadamia o niej właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia.

Zastosowanie ma art. 12 ust. 2 i 3.

Artykuł 16

Zakaz wywozu

1. Właściwe organy państw członkowskich nie wydają zezwolenia na przemieszczanie:

- a) do miejsca przeznaczenia znajdującego się na południe od 60° południowej szerokości geograficznej; lub
- b) do państwa będącego stroną Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (Umowa AKP-WE z Kotonu), które nie jest państwem członkowskim, bez uszczerbku dla art. 2; lub
- c) do państwa trzeciego, które zdaniem właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia nie posiada wedle kryteriów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, możliwości administracyjnych, technicznych oraz struktury regulacyjnej dla bezpiecznego gospodarowania odpadami promieniotwórczymi lub wypalonym paliwem jądrowym,

jak zapisano we Wspólnej konwencji. Oceniając powyższe, państwa członkowskie należycie uwzględniają wszystkie istotne w tej kwestii informacje przekazane przez inne państwa członkowskie. Państwa członkowskie informują o tym corocznie Komisję i komitet doradczy utworzony na mocy art. 21.

2. Kryteria ułatwiające państwom członkowskim ocenę, czy spełnione są wymogi wywozu, są określone przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 21, z uwzględnieniem między innymi odpowiednich standardów bezpieczeństwa Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (IAEA).

ROZDZIAŁ 4

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 17

Stosowanie standardowego dokumentu

1. W przypadku przemieszczeń objętych zakresem stosowania niniejszej dyrektywy stosuje się standardowy dokument.

2. Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 21, opracowuje standardowy dokument, którego załącznik zawiera wykaz minimalnych wymogów stawianych poprawnie wypełnionemu wnioskowi.

Standardowy dokument wraz z załącznikami zostaje opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz udostępniony w formie elektronicznej najpóźniej w dniu 25 grudnia 2008 r. W razie potrzeby dokument ten jest aktualizowany zgodnie z tą samą procedurą.

3. Wniosek o zezwolenie oraz wszelkie inne dokumenty i informacje, o których mowa w art. 10, 13, 14 i 15, są składane w języku akceptowanym przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym wnoszony jest wniosek o zezwolenie zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Na żądanie właściwych organów kraju przeznaczenia lub kraju tranzytu posiadacz dostarcza poświadczone tłumaczenie na język przez nie akceptowany.

4. Wszelkie wymagane informacje dodatkowe związane z wydaniem zezwolenia na przemieszczanie są dołączane do dokumentu standardowego.

5. Bez uszczerbku dla innych odpowiednich przepisów wymagających jakichkolwiek innych dokumentów towarzyszących, wypełniony dokument standardowy, zaświadczenia należyte dopełnienie procedury wydawania zezwolenia, powinien towarzyszyć każdemu przemieszczeniu objętemu zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, także w przypadkach gdy zezwolenie zawarte w jednym dokumencie odnosi się do więcej niż jednego przemieszczania.

6. Dokumenty te są udostępniane właściwym organom kraju pochodzenia i przeznaczenia oraz wszystkich krajów tranzytowych.

Artykuł 18

Właściwe organy

1. Państwa członkowskie najpóźniej do dnia 25 grudnia 2008 r. przekazują Komisji nazwę lub nazwy i adres lub adresy właściwego organu lub właściwych organów oraz wszystkie dane niezbędne do szybkiej wymiany informacji z tymi organami.

2. Państwa członkowskie regularnie przekazują Komisji wszelkie zmiany tych danych.

Artykuł 19

Przekazywanie informacji

1. Komisja formułuje zgodnie z procedurą określoną w art. 21 zalecenia dotyczące bezpiecznego i skutecznego sposobu przekazywania dokumentów i informacji w związku z niniejszą dyrektywą.

2. Komisja tworzy i obsługuje elektroniczną platformę wymiany informacji służącą publikacji:

- a) nazw(-y) i adresu(-ów) właściwego(-ych) organu(-ów) każdego z państw członkowskich;
- b) języków akceptowanych przez właściwe organy każdego z państw członkowskich; oraz
- c) wszelkich warunków ogólnych i dodatkowych wymogów – jeśli takie są – których spełnienie jest wymagane do wydania przez właściwe organy każdego z państw członkowskich zezwolenie na przemieszczanie.

Artykuł 20

Regularne sprawozdania

1. Do dnia 25 grudnia 2011 r., a następnie co trzy lata państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdania z wdrażania niniejszej dyrektywy.

2. Na podstawie tych sprawozdań Komisja, postępując zgodnie z procedurą określoną w art. 21, sporządza sprawozdanie zbiorcze dla Parlamentu Europejskiego, Rady oraz Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, zwracając szczególną uwagę na wdrożenie art. 4.

Artykuł 21

Komitet doradczy

1. W wykonywaniu zadań określonych w art. 16 ust. 2, art. 17 ust. 2, art. 19 ust. 1 oraz art. 20 ust. 2 Komisja wspierana jest przez komitet o charakterze doradczym, w którego skład wchodzi przedstawiciele państw członkowskich i któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji (zwany dalej „komitetem”).

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt działań, które należy podjąć. Komitet wydaje opinię na temat takiego projektu w terminie, który może zostać wyznaczony przez przewodniczącego zależnie od pilności sprawy, w razie potrzeby w drodze głosowania.

3. Opinia komitetu zostaje zapisana w protokole. Każde z państw członkowskich ma prawo wnieść o zamieszczenie w protokole swojego stanowiska.

4. Komisja uwzględni opinię wyrażoną przez komitet. Informuje ona komitet o sposobie uwzględnienia jego opinii.

Artykuł 22

Transpozycja

1. Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy zostają wprowadzone w życie przez państwa członkowskie nie później niż dnia 25 grudnia 2008 r. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadomią o nich Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty głównych przepisów krajowych przyjmowanych przez nie w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 23

Uchylenie

1. Dyrektywa 92/3/Euratom zostaje niniejszym uchylona ze skutkiem od dnia 25 grudnia 2008 r., bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich co do terminu jej transpozycji do prawa krajowego oraz co do jej stosowania.

2. Odesłania do uchylonej dyrektywy uznaje się za odesłania do niniejszej dyrektywy i są one odczytywane zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku.

*Artykuł 24***Przepisy przejściowe**

1. Jeżeli przed dniem 25 grudnia 2008 r. wniosek o zezwolenie został prawidłowo zatwierdzony przez właściwe organy kraju pochodzenia lub przedłożony tym organom, do wszystkich działań związanych z przemieszczaniem objętych tym zezwoleniem zastosowanie ma dyrektywa 92/3/Euratom.

2. Rozpatrując wnioski o zezwolenie złożone przed dniem 25 grudnia 2008 r. na więcej niż jedno przemieszczanie odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego do państwa trzeciego będącego krajem przeznaczenia, państwo członkowskie pochodzenia uwzględnia wszystkie istotne okoliczności, a w szczególności:

- a) zaplanowany harmonogram wszystkich przemieszczeń objętych tym samym wnioskiem;
- b) uzasadnienie objęcia wszystkich przemieszczeń tym samym wnioskiem;
- c) stosowność wydania zezwolenia na liczbę przemieszczeń, która jest mniejsza od liczby wskazanej we wniosku.

3. Do czasu udostępnienia standardowego dokumentu, o którym mowa w art. 17 niniejszej dyrektywy, do celów niniejszej dyrektywy stosuje się odpowiednio dokument standardowy określony decyzją Komisji 93/552/Euratom ⁽¹⁾.

*Artykuł 25***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 26

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 listopada 2006 r.

W imieniu Rady

J. KORKEAOJA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 93/552/Euratom z dnia 1 października 1993 r. ustanawiająca standardowy dokument dla nadzoru i kontroli przesyłania odpadów radioaktywnych określonych w dyrektywie Rady 92/3/Euratom (Dz.U. L 268 z 29.10.1993, str. 83).

ZAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 92/3/Euratom	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 5
Artykuł 3	Motyw pierwszy
Artykuł 4 akapit pierwszy zdanie pierwsze	Artykuł 6 ust. 1
Artykuł 4 akapit pierwszy zdanie drugie	Artykuł 7 ust. 1
Artykuł 4 akapit drugi	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 4 akapit trzeci	brak
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 6 ust. 2
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 10 ust. 4
Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 9 ust. 3
Artykuł 6 ust. 3	Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 6 ust. 4	Artykuł 9 ust. 2
Artykuł 7 akapit pierwszy	Artykuł 10 ust. 1
Artykuł 7 akapit drugi	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 7 akapit trzeci	Artykuł 10 ust. 2
Artykuł 8	Artykuł 17 ust. 5
Artykuł 9 ust. 1, pierwsza część zdania	Artykuł 11 ust. 1
Artykuł 9 ust. 1, ostatnia część zdania	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 9 ust. 2, zdanie pierwsze	Artykuł 11 ust. 2
Artykuł 9 ust. 2, zdanie drugie	Artykuł 11 ust. 3
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 13
Artykuł 10 ust. 1, koniec pierwszego zdania	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 14
Artykuł 10 ust. 3	Artykuł 13
Artykuł 11	Artykuł 16 ust. 1
Artykuł 12 ust. 1	Artykuł 15 ust. 1
Artykuł 12 ust. 2	Artykuł 15 ust. 3
Artykuł 12 ust. 3	Artykuł 10 ust. 2
Artykuł 12 ust. 4	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 12 ust. 5	Artykuł 15 ust. 4 akapit pierwszy
Artykuł 12 ust. 6	Artykuł 15 ust. 4 akapit drugi

Dyrektywa 92/3/Euratom	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 13	Artykuł 1 ust. 3
Artykuł 14	Artykuł 2
Artykuł 15 ust. 1	Artykuł 12 ust. 2
Artykuł 15 ust. 2	Artykuł 13 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 16	Artykuł 9 ust. 4
Artykuł 17	Artykuł 18
Artykuł 18	Artykuł 20
Artykuł 19	Artykuł 21
Artykuł 20 tiret pierwsze, drugie i trzecie	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 20, tiret czwarte	Artykuł 16 ust. 2
Artykuł 20, tiret piąte	Artykuł 20 ust. 2
Artykuł 21	Artykuł 22
Artykuł 22	Artykuł 26
	Artykuł 3 (nowy)
	Artykuł 4 (nowy)
	Artykuł 8 (nowy)
	Artykuł 19 (nowy)
	Artykuł 23 (nowy)
	Artykuł 24 (nowy)
	Artykuł 25 (nowy)

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 17 listopada 2006 r.

w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Protokołu do Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony, w sprawie oceny zgodności oraz akceptacji wyrobów przemysłowych (PECA)

(2006/872/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ europejski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony⁽¹⁾, wszedł w życie w dniu 1 lutego 1995 r.
- (2) Artykuł 75 Układu europejskiego stanowi, że współpraca w dziedzinie normalizacji i oceny zgodności powinna mieć na celu zawarcie porozumień o wzajemnym uznaniu.
- (3) Protokół do Układu europejskiego w sprawie oceny zgodności oraz akceptacji wyrobów przemysłowych został wynegocjowany przez Komisję w imieniu Wspólnoty.

- (4) Z zastrzeżeniem możliwości zawarcia w późniejszym terminie, Protokół do Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony, w sprawie oceny zgodności oraz akceptacji wyrobów przemysłowych (PECA) parafowany w Brukseli dnia 18 kwietnia 2006 r. powinien zostać podpisany,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Z zastrzeżeniem możliwości zawarcia w późniejszym terminie, przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby umocowanej do podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu do Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony, w sprawie oceny zgodności oraz akceptacji wyrobów przemysłowych (PECA).

Tekst protokołu jest załączony do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 17 listopada 2006 r.

W imieniu Rady
E. TUOMIOJA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.1994, str. 2.

PROTOKÓŁ**do Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony, w sprawie oceny zgodności oraz akceptacji wyrobów przemysłowych (PECA)**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA I RUMUNIA,

zwane dalej „Stronami”,

MAJĄC NA UWADZE, że Rumunia złożyła wniosek o członkostwo w Unii Europejskiej i że takie członkostwo wiąże się ze skutecznym wdrożeniem dorobku prawnego Wspólnoty Europejskiej,

UZNAJĄC, że stopniowe przyjęcie i wdrożenie prawa wspólnotowego przez Rumunię stwarza okazję do rozszerzenia pewnych korzyści płynących z rynku wewnętrznego i zapewnienia jego skutecznego działania w niektórych sektorach przed przystąpieniem,

ZWAŻYWSZY że w sektorach objętych niniejszym Protokołem rumuńskie prawo krajowe w znacznym stopniu stanowi transpozycję prawa wspólnotowego,

ZWAŻYWSZY na ich wspólne zobowiązanie do przestrzegania zasad swobodnego przepływu towarów i promowania jakości produktu w celu zapewnienia zdrowia i bezpieczeństwa swoich obywateli i ochrony środowiska, w tym dzięki pomocy technicznej i innym formom współpracy między nimi,

PRAGNĄC zawrzeć Protokół do Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi a ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem europejskim”), w sprawie oceny zgodności oraz akceptacji wyrobów przemysłowych (zwany dalej „niniejszym Protokołem”), przewidujący stosowanie wzajemnej akceptacji wyrobów przemysłowych spełniających wymogi odnoszące się do zgodnego z prawem wprowadzenia na rynek jednej ze Stron oraz wzajemnego uznania wyników oceny zgodności wyrobów przemysłowych podlegających prawu wspólnotowemu lub prawu krajowemu, stwierdzając, że art. 75 Układu europejskiego przewiduje, w stosownych przypadkach, zawarcie porozumienia o wzajemnym uznawaniu,

STWIERDZAJĄC istnienie bliskich związków pomiędzy Wspólnotą Europejską a Islandią, Liechtensteinem i Norwegią na podstawie Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, co sprawia, że stosowne jest rozważenie zawarcia równoległego Europejskiego Porozumienia o ocenie zgodności pomiędzy Rumunią a tymi krajami, równowaznego do niniejszego Protokołu,

MAJĄC NA UWADZE status Stron jako Umawiających się Stron Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, a w szczególności będąc świadomym ich obowiązków wynikających z Porozumienia Światowej Organizacji Handlu w sprawie barier technicznych w handlu,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Cel**

Niniejszy Protokół ma na celu ułatwić Stronom zniesienie barier technicznych w handlu w odniesieniu do wyrobów przemysłowych. Środkami służącymi temu celowi są stopniowe przyjmowanie i wdrażanie przez Rumunię prawa krajowego, równowaznego z prawem wspólnotowym.

Niniejszy Protokół przewiduje:

- a) wzajemną akceptację wyrobów przemysłowych, wymienionych w załącznikach dotyczących wzajemnej akceptacji wyrobów przemysłowych, które spełniają wymogi odnoszące się do zgodnego z prawem wprowadzenia na rynek jednej ze Stron;

- b) wzajemne uznanie wyników oceny zgodności wyrobów przemysłowych podlegających prawu wspólnotowemu i równowaznemu rumuńskiemu prawu krajowemu, wymienionych w załącznikach dotyczących wzajemnego uznawania wyników oceny zgodności.

Artykuł 2**Definicje**

Do celów niniejszego Protokołu:

- a) „wyroby przemysłowe” oznaczają wyroby określone w art. 9 Układu europejskiego i w protokole 2 do niego;

- b) „prawo wspólnotowe” oznacza każdy akt prawny i praktykę wykonawczą Wspólnoty Europejskiej stosowaną w szczególnej sytuacji, w przypadku ryzyka lub kategorii wyrobów przemysłowych, zgodnie z interpretacją Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich;
- c) „prawo krajowe” oznacza każdy akt prawny i praktykę wykonawczą służące transpozycji przez Rumunię prawa wspólnotowego stosowanego w szczególnej sytuacji, w przypadku ryzyka lub kategorii wyrobów przemysłowych.

Terminy używane w niniejszym Protokole mają znaczenie nadane w prawie wspólnotowym i rumuńskim prawie krajowym.

Artykuł 3

Dostosowanie prawa krajowego do dorobku wspólnotowego

Dla celów niniejszego Protokołu Rumunia zgadza się podjąć stosowne środki, po konsultacji z Komisją Wspólnot Europejskich, w celu kontynuacji lub zakończenia transpozycji prawa wspólnotowego, w szczególności w zakresie normalizacji, metrologii, akredytacji, oceny zgodności, nadzoru rynkowego, ogólnego bezpieczeństwa wyrobów i wiarygodności producenta.

Artykuł 4

Wzajemna akceptacja wyrobów przemysłowych

Strony uzgadniają, że dla celów wzajemnej akceptacji wyroby przemysłowe wymienione w załącznikach dotyczących wzajemnej akceptacji wyrobów przemysłowych, które spełniają wymogi odnoszące się do zgodnego z prawem wprowadzenia na rynek jednej ze Stron, mogą być wprowadzone na rynek drugiej Strony, bez dalszych ograniczeń. Niniejsze postanowienie pozostaje bez uszczerbku dla art. 36 Układu Europejskiego.

Artykuł 5

Wzajemne uznawanie wyników procedur oceny zgodności

Strony uzgadniają wzajemne uznawanie wyników procedur oceny zgodności przeprowadzonych zgodnie z prawem wspólnotowym lub krajowym, wymienionych w załącznikach dotyczących wzajemnego uznawania wyników oceny zgodności. Strony nie wymagają powtórzenia procedur ani nie nakładają dodatkowych wymogów dla celów akceptacji tej zgodności.

Artykuł 6

Klauzula ochronna

Jeśli Strona uważa, że wyrób przemysłowy wprowadzony na rynek na jej terytorium na mocy niniejszego Protokołu

i wykorzystywany zgodnie z jego planowanym stosowaniem może negatywnie wpłynąć na bezpieczeństwo lub zdrowie użytkowników lub innych osób albo na wszelki inny prawnie uzasadniony aspekt chroniony prawodawstwem określonym w załącznikach, może podjąć stosowne środki w celu wycofania takiego wyrobu z rynku, zakazu jego wprowadzenia na rynek, zakazu jego wprowadzenia do użytku lub stosowania albo ograniczenia jego swobody przepływu. Załączniki przewidują procedurę, jaką należy stosować w takich przypadkach.

Artykuł 7

Rozszerzenie zakresu

Ponieważ Rumunia przyjmuje i wdraża dalsze prawo krajowe służące transpozycji prawa wspólnotowego, Strony mogą zmienić załączniki lub zawrzeć nowe załączniki zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14.

Artykuł 8

Pochodzenie

Postanowienia niniejszego Protokołu mają zastosowanie do wyrobów przemysłowych niezależnie od ich pochodzenia.

Artykuł 9

Obowiązek Stron w zakresie ich władz i organów

Strony zagwarantują, że władze podlegające ich kompetencji, odpowiedzialne za skuteczne wdrażanie prawa wspólnotowego i krajowego, będą nieprzerwanie stosować to prawo. Ponadto Strony zagwarantują, że władze te, w zależności od potrzeby, będą upoważnione do notyfikacji, zawieszania, usuwania zawieszenia oraz wycofania notyfikacji jednostek w celu zapewnienia zgodności wyrobów przemysłowych z prawem wspólnotowym lub krajowym oraz, w razie konieczności, do wymagania wycofania tych wyrobów z rynku.

Strony zagwarantują, że jednostki podlegające właściwej kompetencji Stron wyznaczone do oceny zgodności z wymogami prawa wspólnotowego i krajowego, określonych w załącznikach, nieprzerwanie spełniają wymogi prawa wspólnotowego i krajowego. Strony podejmują wszelkie konieczne działania w celu zagwarantowania, że organy te posiadają kompetencje niezbędne do wykonywania zadań, do których zostały wyznaczone.

Artykuł 10

Jednostki notyfikowane

Początkowo jednostkami notyfikowanymi dla celów niniejszego Protokołu są jednostki umieszczone w wykazach, które Rumunia i Wspólnota wymieniły przed zakończeniem procedur dotyczących wejścia w życie.

W konsekwencji następująca procedura ma zastosowanie do notyfikacji jednostek dokonujących oceny zgodności w odniesieniu do wymogów prawa wspólnotowego lub krajowego określonych w odpowiednich załącznikach:

- a) Strona przekazuje swoją notyfikację drugiej Stronie na piśmie;
- b) po pisemnym potwierdzeniu przez drugą Stronę od dnia potwierdzenia jednostkę uznaje się za notyfikowaną i właściwą do oceny zgodności w odniesieniu do wspomnianych wymogów określonych w załącznikach.

Jeżeli Strona postanowi wycofać notyfikację jednostki podlegającej jej kompetencji, pisemnie powiadamia o tym fakcie drugą Stronę. Jednostka zaprzestanie oceny zgodności w odniesieniu do wspomnianych wymogów określonych w załącznikach najpóźniej od dnia jej wycofania. Tym niemniej ocena zgodności dokonana przed tym dniem pozostaje ważna, chyba że Rada Stowarzyszenia postanowi inaczej.

Artykuł 11

Weryfikacja jednostek notyfikowanych

Każda Strona może wezwać drugą Stronę do weryfikacji kwalifikacji technicznych jednostek notyfikowanych podlegających jej kompetencji. Żądanie takie należy uzasadnić, aby umożliwić Stronie odpowiedzialnej za notyfikację przeprowadzenie takiej weryfikacji i jak najszybsze przedstawienie drugiej Stronie sprawozdania. Strony mogą również wspólnie zbadać jednostkę przy udziale odnośnych władz. W tym celu Strony zagwarantują pełną współpracę organów podlegających ich kompetencji. Strony podejmują odpowiednie działania oraz stosują wszystkie niezbędne dostępne środki w celu rozwiązania wszelkich wykrytych problemów.

W przypadku gdy problemów nie można rozwiązać w sposób zadowalający, obie Strony mogą powiadomić Radę Stowarzyszenia o braku zgody, podając powody. Rada Stowarzyszenia może postanowić o podjęciu odpowiednich działań.

O ile Rada Stowarzyszenia nie postanowi inaczej lub z chwilą, gdy postanowi inaczej, notyfikacja jednostki i uznanie jej kompetencji do dokonywania oceny zgodności w odniesieniu do wymogów prawa wspólnotowego lub krajowego określonych w załącznikach zostaje częściowo lub całkowicie zawieszona od dnia, w którym przewodniczący Rady Stowarzyszenia został powiadomiony o braku zgody między Stronami.

Artykuł 12

Wymiana informacji i współpraca

W celu poprawnego i jednolitego stosowania oraz interpretacji niniejszej decyzji Strony gwarantują, że ich władze oraz notyfikowane jednostki:

- a) wymieniają wszelkie odnośne informacje dotyczące wdrażania prawa i praktyk wykonawczych, w tym w szczególności procedury zapewnienia zgodności jednostek notyfikowanych;
- b) w stosownych przypadkach uczestniczą w odpowiednich mechanizmach informacji, koordynacji i innych związanych z tym, działaniach Stron;
- c) zachęcają swoje jednostki do współpracy w celu zawarcia porozumień o dobrowolnym wzajemnym uznawaniu.

Artykuł 13

Poufność

Przedstawiciele, eksperci i inni pracownicy Stron są zobowiązani, nawet po wygaśnięciu ich obowiązków, do nieujawniania informacji uzyskanych w ramach niniejszego Protokołu, który z natury jest objęty tajemnicą zawodową. Niniejsze informacje mogą być wykorzystane wyłącznie do celów przewidzianych w niniejszym Protokole.

Artykuł 14

Zarządzanie Protokołem

Odpowiedzialność za skuteczne funkcjonowanie niniejszego Protokołu ponosi Rada Stowarzyszenia zgodnie z artykułem 106 Układu europejskiego. W szczególności jest ona uprawniona do podejmowania decyzji dotyczących:

- a) zmiany załączników;
- b) dodawania nowych załączników;
- c) powoływania wspólnego zespołu lub zespołów ekspertów w celu weryfikacji kwalifikacji technicznych jednostki notyfikowanej i przestrzegania przez nią wymogów;
- d) wymiany informacji dotyczącej objętych wnioskiem i rzeczywistych zmian prawa wspólnotowego i krajowego, o których mowa w załącznikach;

- e) uwzględniania nowych lub dodatkowych procedur ocen zgodności mających wpływ na sektor objęty załącznikiem;
- f) rozwiązywania wszelkich innych kwestii dotyczących stosowania niniejszego Protokołu.

Rada Stowarzyszenia może delegować wszystkie powyższe zadania ustalone w ramach niniejszego Protokołu zgodnie z art. 110 ust. 2 Układu europejskiego.

Artykuł 15

Współpraca i pomoc techniczna

W razie potrzeby Wspólnota Europejska może zagwarantować współpracę techniczną i pomoc dla Rumunii w celu wsparcia skutecznego wdrożenia i stosowania niniejszego Protokołu.

Artykuł 16

Porozumienia z innymi państwami

Porozumienia w sprawie oceny zgodności zawarte przez dowolną Stronę z państwem niebędącym Stroną niniejszego Protokołu nie wiążą się z koniecznością zaakceptowania przez drugą Stronę wyników procedur oceny zgodności przeprowa-

dzonych w tym państwie trzecim, chyba że istnieje wyraźna umowa pomiędzy Stronami w Radzie Stowarzyszenia.

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejszy Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony wymienią noty dyplomatyczne potwierdzające zakończenie właściwych im procedur dotyczących wejścia w życie niniejszego Protokołu.

Artykuł 18

Status Protokołu

Niniejszy Protokół stanowi integralną część Układu europejskiego.

Niniejszy Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach w języku angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim oraz rumuńskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Hecho en Bucarest, el veintisiete de octubre de dos mil seis.

V Bukurešti dne dvacátého sedmého října dva tisíce šest.

Udfærdiget i Bukarest, den syvogtyvende oktober totusind og seks.

Geschehen zu Bukarest am siebenundzwanzigsten Oktober zweitausendsechs.

Koostatud kahe tuhande kuuenda aasta oktoobrikuu kahekümne seitsmendal päeval Bukarestis.

Έγινε στο Βουκουρέστι, στις είκοσι επτά Οκτωβρίου του δύο χιλιάδες έξι.

Done at Bucharest on the twenty-seventh day of October in the year two thousand and six.

Fait à Bucarest, le vingt-sept octobre de l'an deux mille six.

Fatto a Bucarest, addì ventisette ottobre duemilasei.

Bukarestē, divi tūkstoši sestā gada divdesmit septītajā oktobrī

Priimta du tūkstančiai šeštų metų dvidešimt septintą dieną Bukarešte

Kelt Bukarestben, a kétezerhatodik év október havának huszonhetedik napján.

Magħmul f'Bukarest fis-sebgha u għoxrin jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u sitta.

Gedaan te Boekarest, de zevenentwintigste oktober tweeduizend zes.

Sporządzono w Bukareszcie, dnia dwudziestego siódmego października dwa tysiące szóstego roku.

Feito em Bucareste, aos vinte e sete dias do mês de Outubro do ano de dois mil e seis.

V Bukurešti dňa dvadsiateho siedmeho októbra dvetisícšesť.

V Bukarešti, sedemindvajsetega oktobra leta dva tisoč šest

Tehty Bukarestissa kahdentenäkymmenentenäseitsemäntenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattu-

Utfärdat i Bukarest den tjugosjunde oktober år tjugohundrasex.

Întocmit la București în a douăzeci și șaptea zi a lunii octombrie anul două mii șase.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunitá Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar
Pentru Comunitatea Europeană

Por Rumanía
Za Rumunsko
For Rumænien
Für Rumänien
Rumeenia nimel
Για τη Ρουμανία
For Romania
Pour la Roumanie
Per la Romania
Rumānijas vārdā
Rumunijos vardu
România részéről
Għar-Rumanija
Voor Roemenië
W imieniu Rumunii
Pela Roménia
Za Rumunsko
Za Romunijo
Romanian puolesta
För Rumänien
Pentru România

ZAŁĄCZNIK

ZAŁĄCZNIK

dotyczący wzajemnej akceptacji wyrobów przemysłowych

(dla rejestracji)

ZAŁĄCZNIK

dotyczący wzajemnego uznawania wyników oceny zgodności

Spis treści

1) Urządzenia ciśnieniowe

URZĄDZENIA CIŚNIENIOWE

SEKCJA I

WSPÓLNOTA I PRAWO KRAJOWE

Prawo wspólnotowe: Dyrektywa 97/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 maja 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń ciśnieniowych.

Prawo krajowe: Decyzja rządu nr 584/2004 ustanawiająca warunki wprowadzania na rynek urządzeń ciśnieniowych, z późniejszymi zmianami.

SEKCJA II

ORGANY NOTYFIKUJĄCE**Wspólnota Europejska**

Belgia:	Ministère des Affaires Economiques/Ministerie van Economische Zaken.
Republika Czeska:	Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.
Niemcy:	Bundesministerium für Arbeit und Sozialordnung.
Estonia:	Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium.
Grecja:	Υπουργείο Ανάπτυξης, Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας (Ministry of Development, General Secretariat of Industry).
Hiszpania:	Ministerio de Industria, Turismo y Comercio.
Francja:	Ministère de l'emploi et de la solidarité, Direction des relations du travail, Bureau CT 5.
Irlandia:	Department of Enterprise and Employment.
Włochy:	Ministero dell'Industria, del commercio e dell'artigianato.
Łotwa:	Ekonomikas ministrija.
Węgry:	Gazdasági és Közlekedési Minisztérium.
Malta:	Under the authority of the Government of Malta: Consumer and Industrial Goods Directorate of the Malta Standards Authority.
Austria:	Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit.
Polska:	Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.
Słowenia:	Ministrstvo za gospodarstvo.
Słowacja:	Úrad pre normalizáciu, metrologiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky.
Finlandia:	Kauppa- ja teollisuusministeriö/Handels- och industriministeriet.
Szwecja:	Under the authority of the Government of Sweden: Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (SWEDAC).
Zjednoczone Królestwo:	Department of Trade and Industry.
Rumunia:	Ministerul Economiei si Comertului – Ministry of Economy and Commerce.

SEKCJA III

JEDNOSTKI NOTYFIKOWANE

Wspólnota Europejska

Jednostki wyznaczone przez państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej zgodnie z prawem wspólnotowym w sekcji I i notyfikowane Rumunii zgodnie z artykułem 10 niniejszego Protokołu.

Rumunia

Jednostki wyznaczone przez Rumunię zgodnie z rumuńskim prawem krajowym w sekcji I i notyfikowane Wspólnocie Europejskiej zgodnie z artykułem 10 niniejszego Protokołu.

SEKCJA IV

USTALENIA SZCZEGÓŁOWE

Klauzule ochronne

A. *Klauzula ochronna dotycząca wyrobów przemysłowych:*

- 1) Jeśli Strona podjęła środki mające na celu odmowę swobodnego dostępu do jej rynku: w odniesieniu do wyrobów przemysłowych objętych niniejszym załącznikiem posiadających oznaczenie CE;

lub

w odniesieniu do wyrobów przemysłowych objętych niniejszym załącznikiem, określonych w art. 3 ust. 3 lub art. 14 dyrektywy 97/23/WE, odpowiadających, odpowiednio, art. 10 i art. 17 decyzji rządu nr 584/2004, w przypadku których nie jest wymagane oznaczenie CE;

powinna niezwłocznie powiadomić inną Stronę, podając powody swojej decyzji i sposób oceny braku zgodności.

- 2) Strony rozważają sprawę i uwzględniają przedłożone dowody i przekazują sobie nawzajem informacje o wynikach dochodzeń.
- 3) Jeśli istnieje zgoda, Strony podejmują odpowiednie środki w celu zagwarantowania, że takie wyroby nie są wprowadzane na rynek.
- 4) Jeśli nie ma zgody w sprawie wyników takich dochodzeń, sprawa jest przekazywana do Rady Stowarzyszenia, która może postanowić o przeprowadzeniu ekspertyzy.
- 5) Jeśli Rada Stowarzyszenia twierdzi, że środek jest:
  - a) nieuzasadniony, władze krajowe Strony, która go podjęła, wycofują środek;
  - b) uzasadniony, Strony podejmują odpowiednie środki w celu zagwarantowania, że takie wyroby nie są wprowadzane na rynek.

B. *Klauzula ochronna dotycząca zharmonizowanych norm:*

- 1) Jeśli Rumunia uważa, że zharmonizowana norma, o której mowa w prawodawstwie określonym w niniejszym załączniku, nie spełnia podstawowych wymogów takiego prawodawstwa, informuje o tym Radę Stowarzyszenia, podając przyczyny takiego stanu rzeczy.
  - 2) Rada Stowarzyszenia rozważa sprawę i może wezwać Wspólnotę do postępowania zgodnie z procedurą przewidzianą w prawodawstwie wspólnotowym określonym w niniejszym załączniku.
  - 3) Wspólnota regularnie informuje Radę Stowarzyszenia i drugą Stronę o postępowaniach.
  - 4) Druga Strona jest powiadamiana o wyniku procedury.
-

**DEKLARACJA WSPÓLNOTY W SPRAWIE UDZIAŁU PRZEDSTAWICIELI RUMUNII W POSIEDZENIACH
KOMITETU**

W celu zapewnienia lepszego zrozumienia praktycznych aspektów stosowania wspólnotowego dorobku prawnego Wspólnota oświadcza, że zaprasza Rumunię na posiedzenia komitetów ustanowionych na mocy prawa wspólnotowego lub o których mowa w prawie wspólnotowym dotyczącym urządzeń ciśnieniowych na następujących warunkach.

Uczestnictwo to jest ograniczone do posiedzeń lub ich części poświęconych dyskusji nad stosowaniem dorobku prawnego; nie wiąże się ono z udziałem w posiedzeniach, których celem jest opracowanie i wydanie opinii w sprawie uprawnień wykonawczych lub zarządczych powierzonych Komisji przez Radę. Niniejsze zaproszenie może zostać rozszerzone, w danym przypadku, na grupy ekspertów powołane przez Komisję.

DECYZJA RADY

z dnia 20 listopada 2006 r.

w sprawie zawarcia Protokołu do Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony, w sprawie oceny zgodności oraz akceptacji wyrobów przemysłowych (PECA)

(2006/873/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze, art. 300 ust. 3 akapit pierwszy zdanie pierwsze i art. 300 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ europejski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony⁽¹⁾, wszedł w życie w dniu 1 lutego 1995 r.
- (2) Artykuł 75 ust. 2 Układu europejskiego stanowi, że współpraca w dziedzinie normalizacji i oceny zgodności powinna mieć na celu zawarcie porozumień o wzajemnym uznawaniu.
- (3) Artykuł 110 Układu europejskiego stanowi, że Rada Stowarzyszenia może przekazać swoje uprawnienia Komitetowi Stowarzyszenia.
- (4) Artykuł 2 decyzji 94/907/EWWiS, WE, Euratom Rady i Komisji z dnia 19 grudnia 1994 r. w sprawie zawarcia Układu europejskiego między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony⁽²⁾, przewiduje wspólnotowe procedury decyzyjne oraz zajmowanie stanowiska przez Wspólnotę w Radzie Stowarzyszenia i Komitecie Stowarzyszenia.
- (5) Projekt Protokołu do Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony, w sprawie oceny zgodności oraz akceptacji wyrobów przemysłowych (PECA) został podpisany w imieniu Wspólnoty w Bukareszcie w dniu 27 października 2006 r. i powinien zostać zatwierdzony.

(6) Należy ustanowić odpowiednie procedury wewnętrzne w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania protokołu.

(7) Należy upoważnić Komisję, po konsultacji ze specjalnym komitetem powołanym przez Radę, do wprowadzania pewnych dostosowań technicznych do protokołu oraz do podejmowania decyzji dotyczących jego wdrożenia,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Protokół do Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony, w sprawie oceny zgodności oraz akceptacji wyrobów przemysłowych (PECA) (zwany dalej „protokołem”) oraz dołączona do niego deklaracja zostają niniejszym zatwierdzone w imieniu Wspólnoty Europejskiej.

Tekst protokołu i dołączona do niego deklaracja są załączone do niniejszej decyzji⁽³⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady przesyła, w imieniu Wspólnoty, notę dyplomatyczną, o której mowa w art. 17 protokołu⁽⁴⁾, w odniesieniu do wejścia w życie protokołu.

Artykuł 3

1. Komisja, po konsultacji ze specjalnym komitetem powołanym przez Radę:

- a) dokonuje notyfikacji, zatwierdzeń i zawiesznień organów, a także wycofuje je oraz wyznacza wspólny zespół lub zespoły eksperckie, zgodnie z art. 10, 11 i 14 lit. c) protokołu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.1994, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.1994, str. 1.

⁽³⁾ Patrz: str. 33 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁴⁾ Data wejścia w życie protokołu zostanie opublikowana przez Sekretariat Generalny Rady w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

- b) przeprowadza konsultacje, wymianę informacji i rozpatruje wnioski dotyczące weryfikacji oraz odnoszące się do udziału w weryfikacjach, zgodnie z art. 3, 11, 12 i 14 lit. d) i e) oraz sekcjami III i IV załączników do protokołu;
- c) w razie konieczności, udziela odpowiedzi na wnioski zgodnie z art. 11, sekcje III i IV załączników do protokołu.
2. Po konsultacji ze specjalnym komitetem, o którym mowa w ust. 1, Komisja określa stanowisko, jakie ma zostać zajęte przez Wspólnotę w Radzie Stowarzyszenia oraz, tam gdzie jest to stosowne, w Komitecie Stowarzyszenia, w zakresie:
- a) zmian w załącznikach zgodnie z art. 14 lit. a) protokołu;
- b) dodania nowych załączników zgodnie z art. 14 lit. b) protokołu;
- c) jakichkolwiek decyzji dotyczących różnicy zdań w odniesieniu do wyników weryfikacji i zawieszenia, częściowego lub całkowitego, notyfikowanej jednostki zgodnie z art. 11 akapit drugi i trzeci protokołu;
- d) jakichkolwiek środków podjętych w zastosowaniu klauzul ochronnych w sekcji IV załączników do protokołu;
- e) jakichkolwiek środków dotyczących weryfikacji, zawieszenia lub wycofania wyrobów przemysłowych objętych wzajemną akceptacją na podstawie art. 4 protokołu.
3. We wszystkich innych przypadkach stanowisko, jakie ma zostać zajęte przez Wspólnotę w Radzie Stowarzyszenia, i, tam gdzie stosowne, w Komitecie Stowarzyszenia w odniesieniu do tego protokołu jest określone przez Radę stanowiącą większość kwalifikowaną na wniosek Komisji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 listopada 2006 r.

W imieniu Rady
J. KORKEAOJA
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 28 listopada 2006 r.

w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Regulaminu nr 107 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie jednolitych przepisów dotyczących homologacji pojazdów kategorii M₂ lub M₃ w zakresie ich ogólnych cech konstrukcyjnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/874/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 97/836/WE z dnia 27 listopada 1997 r. w związku z przystąpieniem Wspólnoty Europejskiej do Porozumienia Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych, dotyczącego przyjęcia jednolitych wymagań technicznych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być stosowane w tych pojazdach, oraz wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych wymagań („Zrewidowane Porozumienie z 1958 r.”) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3 i art. 4 ust. 2 tiret drugie,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ujednolicone wymagania Regulaminu nr 107 w sprawie jednolitych przepisów dotyczących homologacji pojazdów kategorii M₂ lub M₃ w zakresie ich ogólnych cech konstrukcyjnych mają na celu usunięcie barier technicznych w handlu pojazdami silnikowymi pomiędzy Umawiającymi się Stronami oraz zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa i ochrony podczas używania pojazdów.
- (2) Z tego powodu Komisja uważa, że Regulamin nr 107 powinien zostać włączony do wspólnotowego systemu homologacji typu pojazdów silnikowych,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Wspólnota stosuje Regulamin nr 107 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie jednolitych przepisów dotyczących homologacji pojazdów kategorii M₂ lub M₃ w zakresie ich ogólnych cech konstrukcyjnych.
2. Tekst Regulaminu stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Regulamin nr 107 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie jednolitych przepisów dotyczących homologacji pojazdów kategorii M₂ lub M₃ w zakresie ich ogólnych cech konstrukcyjnych zostaje włączony do wspólnotowego systemu homologacji typu pojazdów silnikowych.

Artykuł 3

Komisja powiadamia o niniejszej decyzji Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2006 r.

W imieniu Rady
E. HEINÄLUOMA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 346 z 17.12.1997, str. 78.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2006 r.

zatwierdzająca programy zwalczania i monitorowania chorób zwierząt, niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) oraz zapobiegania chorobom odzwierzęcym przedstawione przez państwa członkowskie na rok 2007

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5677)

(2006/875/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 24 ust. 6 oraz art. 29 i 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Rady 90/424/EWG przewiduje możliwość wkładu finansowego Wspólnoty w zwalczanie i monitorowanie chorób zwierząt oraz kontrole mające na celu zapobieganie chorobom odzwierzęcym.

(2) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii ⁽²⁾, przewiduje coroczne programy zwalczania i monitorowania pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (TSE) u bydła, owiec i kóz.

(3) Państwa członkowskie przedstawiły programy zwalczania i monitorowania niektórych chorób zwierząt, zapobiegania chorobom odzwierzęcym oraz zwalczania i monitorowania TSE na swoich terytoriach.

(4) Po zbadaniu tych programów stwierdzono, że są one zgodne z odpowiednim prawodawstwem wspólnotowym w dziedzinie weterynarii, w szczególności ze wspólnotowymi kryteriami w zakresie zwalczania tych chorób, zgodnie z decyzją Rady 90/638/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiającą wspólnotowe kryteria zwalczania oraz monitorowania niektórych chorób zwierząt ⁽³⁾.

(5) Programy te pojawiają się w wykazie programów ustanowionych decyzją Komisji nr 2006/687/WE z dnia 12 października 2006 r. w sprawie programów, które kwalifikują się do objęcia udziałem finansowym Wspólnoty w 2007 r. w zakresie zwalczania i monitorowania niektórych chorób zwierząt, zapobiegania chorobom odzwierzęcym, monitorowania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) oraz programów zwalczania BSE i trzęsawki owiec ⁽⁴⁾.

(6) Ze względu na znaczenie tych programów dla osiągnięcia celów Wspólnoty w dziedzinie zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, jak również obowiązku stosowania programów zwalczania i monitorowania TSE we wszystkich państwach członkowskich, właściwe jest ustalenie odpowiedniej stawki wkładu finansowego Wspólnoty w celu zwrotu kosztów, jakie poniosą zainteresowane państwa członkowskie w związku ze środkami wspomnianymi w niniejszej decyzji do kwoty maksymalnej dla każdego programu.

(7) W celu usprawnienia zarządzania, skuteczniejszego wykorzystania funduszy wspólnotowych i większej przejrzystości, konieczne jest również ustalenie dla każdego programu, w odpowiednim przypadku, maksymalnych kwot, które mają być zwrócone państwu członkowskim z tytułu, odpowiednio, przeprowadzenia różnych badań, zakupu szczepionek i wypłaty odszkodowań dla właścicieli za straty poniesione w związku z ubojem lub odstrzałem zwierząt.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/53 (Dz.U. L 29 z 2.2.2006, str. 37).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1041/2006 (Dz.U. L 187 z 8.7.2006, str. 10).

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 12.12.1990, str. 27. Decyzja zmieniona dyrektywą 92/65/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 282 z 13.10.2006, str. 52.

- (8) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾, programy zwalczania i kontroli chorób zwierząt mają być finansowane w ramach Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej. Do celów kontroli finansowej będą mieć zastosowanie art. 9, 36 i 37 wspomnianego rozporządzenia.
- (9) Obecność wścieklizny na obszarze otoczonym przez Unię Europejską stanowiłaby ciągłe źródło ponownego zarażenia otaczających obszarów. Zatem pożądane jest zwalczanie wścieklizny zamiast wprowadzania ochronnej strefy szczepień otaczającej takie terytorium, które należałoby utrzymać przez czas nieokreślony.
- (10) Wkład finansowy Wspólnoty powinno się przyznawać pod warunkiem, że planowane działania prowadzone są w sposób skuteczny i że właściwe organy dostarczają wszelkich niezbędnych informacji w terminach określonych w niniejszej decyzji.
- (11) Istnieje konieczność sprecyzowania kursu walutowego, według którego przeliczone zostaną kwoty w walutach narodowych podane we wnioskach o wypłatę, zgodnie z art. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 2799/98 z 15 grudnia 1998 r. ustanawiającego agromonetarne porozumienia dotyczące euro⁽²⁾.
- (12) Zatwierdzenie niektórych programów nie przesądza o decyzji Komisji w sprawie przepisów dotyczących zwalczania tych chorób w oparciu o opinie naukowe.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,
2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1 na koszty badań laboratoryjnych, zakup i dystrybucję szczepionek i przynęt w ramach wspomnianych programów, i nie przekracza:
- a) 490 000 EUR dla Republiki Czeskiej;
  - b) 850 000 EUR dla Niemiec;
  - c) 925 000 EUR dla Estonii;
  - d) 1 200 000 EUR dla Łotwy;
  - e) 1 850 000 EUR dla Węgier;
  - f) 185 000 EUR dla Austrii;
  - g) 4 850 000 EUR dla Polski;
  - h) 375 000 EUR dla Słowenii;
  - i) 500 000 EUR dla Słowacji;
  - j) 112 000 EUR dla Finlandii.
3. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów badań laboratoryjnych, które poniesie Litwa i 100 % kosztów, które poniesie Litwa na zakup i dystrybucję szczepionek i przynęt, i nie przekroczy 600 000 EUR.
4. Maksymalna kwota kosztów, która ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1 nie przekracza:
- a) na zakup jednej dawki szczepionki 0,5 EUR za dawkę na realizację programów, o których mowa w ust. 2 lit. c) i d); oraz
  - b) na zakup jednej dawki szczepionki 0,3 EUR za dawkę na realizację pozostałych programów, o których mowa w ust. 2 i 3.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

WŚCIEKLIZNA

Artykuł 1

1. Programy zwalczania wścieklizny przedstawione przez Republikę Czeską, Niemcy, Estonię, Łotwę, Litwę, Węgry, Austrię, Polskę, Słowenię, Słowację i Finlandię niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 320/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 42).

⁽²⁾ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 1.

ROZDZIAŁ II

BRUCELOZA BYDŁA

Artykuł 2

1. Programy zwalczania brucelozy bydła przedstawione przez Hiszpanię, Irlandię, Włochy, Cypr, Portugalię i Zjednoczone Królestwo niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1 w celu pokrycia kosztów badań laboratoryjnych, na odszkodowania dla właścicieli za straty poniesione w związku z ubojem zwierząt objętych tymi programami oraz na zakup dawek szczepionek, i nie przekracza:

- a) 3 500 000 EUR dla Hiszpanii;
- b) 1 100 000 EUR dla Irlandii;
- c) 2 000 000 EUR dla Włoch;
- d) 95 000 EUR dla Cypru;
- e) 1 600 000 EUR dla Portugalii;
- f) 1 100 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

3. Maksymalna kwota kosztów, która ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1 nie przekracza:

- a) za wykonanie testu z różem bengalskim: 0,2 EUR za test;
- b) za wykonanie odczynu aglutynacji próbówkowej (SAT test): 0,2 EUR za test;
- c) za wykonanie odczynu wiązania dopełniacza: 0,4 EUR za test;
- d) za wykonanie testu ELISA: 1 EUR za test;
- e) za zakup jednej dawki szczepionki: 0,5 EUR za dawkę.

ROZDZIAŁ III

GRUŻLICA BYDŁA

Artykuł 3

1. Programy zwalczania gruźlicy bydła przedstawione przez Hiszpanię, Włochy, Polskę i Portugalie niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1 na pokrycie kosztów prób tuberkulinowych, kosztów badań laboratoryjnych oraz na odszkodowania dla właścicieli za straty poniesione w związku z ubojem zwierząt podlegających tym programom, i nie przekracza:

- a) 3 000 000 EUR dla Hiszpanii;
- b) 2 500 000 EUR dla Włoch;

- c) 1 100 000 EUR dla Polski;
- d) 450 000 EUR dla Portugalii.

3. Maksymalna kwota kosztów, która ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1 nie przekracza:

- a) za wykonanie próby tuberkulinowej: 0,8 EUR za test;
- b) za wykonanie próby interferonu-gamma: 5 EUR za test.

ROZDZIAŁ IV

ENZOOTYCZNA BIAŁACZKA BYDŁA

Artykuł 4

1. Programy zwalczania enzoootycznej białaczki bydła przedstawione przez Estonię, Włochy, Łotwę, Litwę, Polskę i Portugalie niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1 na pokrycie kosztów badań laboratoryjnych oraz na odszkodowania dla właścicieli za straty poniesione w związku z ubojem zwierząt podlegających tym programom, i nie przekracza:

- a) 20 000 EUR dla Estonii;
- b) 400 000 EUR dla Włoch;
- c) 35 000 EUR dla Łotwy;
- d) 135 000 EUR dla Litwy;
- e) 2 300 000 EUR dla Polski;
- f) 225 000 EUR dla Portugalii.

3. Maksymalna kwota kosztów, która ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1 nie przekracza:

- a) za wykonanie testu ELISA: 0,5 EUR za test;
- b) za wykonanie testu immunodyszji w żelu agarowym: 0,5 EUR za test.

ROZDZIAŁ V

BRUCELOZA KÓZ I OWIEC

Artykuł 5

1. Programy zwalczania brucelozy kóz i owiec przedstawione przez Grecję, Hiszpanię, Francję, Włochy, Cypr i Portugalię niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1 na pokrycie zakupu szczepionek, kosztów badań laboratoryjnych oraz na odszkodowania dla właścicieli za straty poniesione w związku z ubojem zwierząt podlegających tym programom, i nie przekracza:

- a) 5 000 000 EUR dla Hiszpanii;
- b) 200 000 EUR dla Francji;
- c) 4 000 000 EUR dla Włoch;
- d) 120 000 EUR dla Cypru;
- e) 1 600 000 EUR dla Portugalii.

3. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, które poniesie Grecja na zakup szczepionek i wynagrodzenia dla kontraktowych lekarzy weterynarii zatrudnionych na potrzeby tego programu i nie przekraczają 650 000 EUR.

4. Maksymalna kwota kosztów, która ma zostać zwrócona państwu członkowskiemu za realizację programów, o których mowa w ust. 1 nie przekracza:

- a) za wykonanie testu z różem bengalskim: 0,2 EUR za test;
- b) za wykonanie odczynu wiązania dopełniacza: 0,4 EUR za test;
- c) za zakup jednej dawki szczepionki: 0,1 EUR za dawkę.

ROZDZIAŁ VI

CHOROBA NIEBIESKIEGO JĘZYKA

Artykuł 6

1. Programy zwalczania i monitorowania choroby niebieskiego języka przedstawione przez Hiszpanię, Francję, Włochy i Portugalię niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1 na koszty badań laboratoryjnych wykonanych w celu nadzoru wirusologicznego, serologicznego i entomologicznego oraz na zakup potrząsków i szczepionek, i nie przekracza:

- a) 4 900 000 EUR dla Hiszpanii;
- b) 160 000 EUR dla Francji;
- c) 1 300 000 EUR dla Włoch;
- d) 600 000 EUR dla Portugalii.

3. Maksymalna kwota kosztów, która ma zostać zwrócona państwu członkowskiemu za realizację programów, o których mowa w ust. 1 nie przekracza:

- a) za wykonanie testu ELISA: 2,5 EUR za test;
- b) za zakup jednej dawki szczepionki: 0,5 EUR za dawkę.

ROZDZIAŁ VII

NIEKTÓRE POSTACIE SALMONELLI ODZWIERZĘCEJ U DROBIU HODOWLANEGO

Artykuł 7

1. Programy kontroli salmonelli u drobiu hodowlanego przedstawione przez Belgię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Irlandię, Włochy, Cypr, Łotwę, Węgry, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalię, i Słowację niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1 w celu pokrycia kosztów badań bakteriologicznych, na odszkodowania dla właścicieli za straty poniesione w związku z ubojem ptaków i zniszczeniem jaj oraz na zakup dawek szczepionek, i nie przekracza:

- a) 660 000 EUR dla Belgii;
- b) 330 000 EUR dla Republiki Czeskiej;
- c) 250 000 EUR dla Danii;
- d) 175 000 EUR dla Niemiec;
- e) 27 000 EUR dla Estonii;
- f) 60 000 EUR dla Grecji;

- g) 2 000 000 EUR dla Hiszpanii;
- h) 875 000 EUR dla Francji;
- i) 175 000 EUR dla Irlandii;
- j) 320 000 EUR dla Włoch;
- k) 40 000 EUR dla Cypru;
- l) 60 000 EUR dla Łotwy;
- m) 60 000 EUR dla Węgier;
- n) 1 350 000 EUR dla Niderlandów;
- o) 80 000 EUR dla Austrii;
- p) 2 000 000 EUR dla Polski;
- q) 450 000 EUR dla Portugalii;
- r) 205 000 EUR dla Słowacji.

3. Maksymalna kwota kosztów, która ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1 nie przekracza:

- a) za wykonanie badań bakteriologicznych: 5,0 EUR za test;
- b) za zakup jednej dawki szczepionki: 0,05 EUR za dawkę.

ROZDZIAŁ VIII

KLASYCZNY POMÓR ŚWIŃ I AFRYKAŃSKI POMÓR ŚWIŃ

Artykuł 8

1. Programy służące kontroli i monitorowaniu:
  - a) klasycznego pomoru świń przedstawione przez Niemcy, Francję, Luksemburg, Słowenię i Słowację niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r.
  - b) klasycznego pomoru świń i afrykańskiego pomoru świń przedstawione przez Włochy niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1 na koszty badań wirusologicznych i serologicznych świń domowych i dzików oraz na programy przedstawione przez Niemcy, Francję i Słowację na zakup i rozprowadzanie szczepionek oraz przynęty, i nie przekracza:

- a) 800 000 EUR dla Niemiec;
- b) 500 000 EUR dla Francji;
- c) 140 000 EUR dla Włoch;
- d) 35 000 EUR dla Luksemburga;
- e) 25 000 EUR dla Słowenii;
- f) 400 000 EUR dla Słowacji.

3. Maksymalna kwota kosztów, która ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1 nie przekracza:

- a) za wykonanie testu ELISA: 2,5 EUR za test;
- b) za zakup jednej dawki szczepionki: 0,5 EUR za dawkę.

ROZDZIAŁ IX

CHOROBA AUJESZKYEGO

Artykuł 9

1. Programy zwalczania choroby Aujeszkyego przedstawione przez Belgię i Hiszpanię niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów badań laboratoryjnych i nie przekracza:

- a) 250 000 EUR dla Belgii;
- b) 350 000 EUR dla Hiszpanii.

3. Maksymalna kwota kosztów, która ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1 nie przekracza 1 EUR za jeden test w przypadku wykonania testu ELISA.

ROZDZIAŁ X

CHOROBA PĘCHERZYKOWA ŚWIŃ*Artykuł 10*

1. Program zwalczania choroby pęcherzykowej świń przedstawiony przez Włochy niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów badań laboratoryjnych i nie przekracza 120 000 EUR.

ROZDZIAŁ XI

KOWDRIOZA, BABESZIOZA I ANAPLAZMOZA (POSEIDOM)*Artykuł 11*

1. Programy zwalczania kowdrियोzy, babeszियोzy i anaplazmozy (Poseidom) przenoszonych przez owady będące nosicielami we francuskich departamentach zamorskich Gwadelupa, Martynika i Reunion przedstawione przez Francję niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, które poniesie Francja na realizację programów, o których mowa w ust. 1, i nie przekracza 50 000 EUR.

ROZDZIAŁ XII

PROGRAMY BADAŃ NA OBECNOŚĆ PTASIEJ GRYPY U DROBIU I DZIKIEGO PTACTWA*Artykuł 12*

1. Programy dotyczące ptasiej grypy u drobiu i dzikiego ptactwa przedstawione przez Belgię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Irlandię, Włochy, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Węgry, Maltę, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalię, Słowenię, Słowację, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty w koszty analizy próbek stanowi 50 % kosztów, które poniesie każde państwo członkowskie i nie przekracza:

a) 66 000 EUR dla Belgii;

b) 74 000 EUR dla Republiki Czeskiej;

c) 160 000 EUR dla Danii;

d) 243 000 EUR dla Niemiec;

e) 40 000 EUR dla Estonii;

f) 42 000 EUR dla Grecji;

g) 82 000 EUR dla Hiszpanii;

h) 280 000 EUR dla Francji;

i) 59 000 EUR dla Irlandii;

j) 510 000 EUR dla Włoch;

k) 15 000 EUR dla Cypru;

l) 15 000 EUR dla Łotwy;

m) 12 000 EUR dla Litwy;

n) 10 000 EUR dla Luksemburga;

o) 110 000 EUR dla Węgier;

p) 5 000 EUR dla Malty;

q) 126 000 EUR dla Niderlandów;

r) 42 000 EUR dla Austrii;

s) 87 000 EUR dla Polski;

t) 121 000 EUR dla Portugalii;

u) 32 000 EUR dla Słowenii;

v) 21 000 EUR dla Słowacji;

w) 27 000 EUR dla Finlandii;

x) 130 000 EUR dla Szwecji;

y) 275 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

3. Maksymalne kwoty kosztów, które mają zostać zwrócone państwom członkowskim za wykonanie testów objętych programami, nie mogą przekraczać następujących kwot:

a) test ELISA: 1 EUR za test;

b) test immunodyfuzji w żelu agarowym: 1,2 EUR za test;

c) test zahamowania hemaglutynacji (HI) na obecność H5/H7: 12 EUR za test;

d) test izolacji wirusa: 30 EUR za test;

e) test PCR: 15 EUR za test.

ROZDZIAŁ XIII

**MONITOROWANIE PASAŻOWALNYCH ENCEFALOPATII
GĄBCZASTYCH***Artykuł 13*

1. Programy monitorowania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) przedstawione przez Belgię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Irlandię, Włochy, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Węgry, Malte, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalię, Słowenię, Słowację, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 100 % kosztów, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1 na realizację tych programów, i nie przekracza:

- a) 2 084 000 EUR dla Belgii;
- b) 1 059 000 EUR dla Republiki Czeskiej;
- c) 1 680 000 EUR dla Danii;
- d) 11 307 000 EUR dla Niemiec;
- e) 233 000 EUR dla Estonii;
- f) 1 827 000 EUR dla Grecji;
- g) 10 237 000 EUR dla Hiszpanii;
- h) 24 815 000 EUR dla Francji;
- i) 6 755 000 EUR dla Irlandii;
- j) 3 375 000 EUR dla Włoch;
- k) 348 000 EUR dla Cypru;
- l) 312 000 EUR dla Łotwy;
- m) 645 000 EUR dla Litwy;
- n) 146 000 EUR dla Luksemburga;
- o) 784 000 EUR dla Węgier;
- p) 90 000 EUR dla Malty;
- q) 5 112 000 EUR dla Niderlandów;
- r) 1 759 000 EUR dla Austrii;
- s) 3 744 000 EUR dla Polski;

- t) 2 115 000 EUR dla Portugalii;
- u) 308 000 EUR dla Słowenii;
- v) 1 088 000 EUR dla Słowacji;
- w) 839 000 EUR dla Finlandii;
- x) 2 020 000 EUR dla Szwecji;
- y) 6 781 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

3. Wkład finansowy Wspólnoty do programów, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na przeprowadzenie testów, a maksymalne kwoty nie przekraczają:

- a) 6 EUR za test w odniesieniu do testów wykonanych u bydła, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;
- b) 30 EUR za test w przypadku testów wykonanych u owiec i kóz, o których mowa w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;
- c) 50 EUR za test w odniesieniu do testów wykonanych u zwierząt jeleniowatych określonych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;
- d) 145 EUR za test w odniesieniu do wstępnych molekularnych badań odróżniających wykonanych zgodnie z ustaleniami załącznika X, rozdziału C, pkt 3.2 lit. c) ppkt i) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.

ROZDZIAŁ XIV

ZWALCZANIE GĄBCZASTEJ ENCEFALOPATII BYDŁA*Artykuł 14*

1. Programy zwalczania gąbczastej encefalopatii bydła przedstawione przez Belgię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Irlandię, Włochy, Luksemburg, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalię, Słowenię, Słowację, Finlandię i Zjednoczone Królestwo niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na programy, o których mowa w ust. 1 stanowi 50 % kosztów poniesionych przez zainteresowane państwa członkowskie na wypłaty odszkodowań dla właścicieli za wartość zwierząt odstrzelonych i zniszczonych zgodnie z programem zwalczania, do maksymalnej kwoty 500 EUR za zwierzę, i nie przekracza:

- a) 50 000 EUR dla Belgii;
- b) 750 000 EUR dla Republiki Czeskiej;

c) 51 000 EUR dla Danii;	d) 13 000 EUR dla Estonii;
d) 500 000 EUR dla Niemiec;	e) 1 306 000 EUR dla Grecji;
e) 98 000 EUR dla Estonii;	f) 5 374 000 EUR dla Hiszpanii;
f) 750 000 EUR dla Grecji;	g) 8 862 000 EUR dla Francji;
g) 713 000 EUR dla Hiszpanii;	h) 629 000 EUR dla Irlandii;
h) 50 000 EUR dla Francji;	i) 3 076 000 EUR dla Włoch;
i) 800 000 EUR dla Irlandii;	j) 2 200 000 EUR dla Cypru;
j) 150 000 EUR dla Włoch;	k) 28 000 EUR dla Luksemburga;
l) 100 000 EUR dla Luksemburga;	l) 332 000 EUR dla Węgier;
m) 60 000 EUR dla Niderlandów;	m) 543 000 EUR dla Niderlandów;
n) 48 000 EUR dla Austrii;	n) 14 000 EUR dla Austrii;
o) 328 000 EUR dla Polski;	o) 716 000 EUR dla Portugalii;
p) 305 000 EUR dla Portugalii;	p) 83 000 EUR dla Słowenii;
q) 25 000 EUR dla Słowenii;	q) 279 000 EUR dla Słowacji;
r) 250 000 EUR dla Słowacji;	r) 11 000 EUR dla Finlandii;
s) 25 000 EUR dla Finlandii;	s) 6 000 EUR dla Szwecji;
t) 347 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.	t) 9 178 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

ROZDZIAŁ XV

ZWALCZANIE TRZĘSAWKI

Artykuł 15

1. Programy zwalczania trzęsawki przedstawione przez Belgię, Republikę Czeską, Niemcy, Estonię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Irlandię, Włochy, Cypr, Luksemburg, Węgry, Niderlandy, Austrię, Portugalie, Słowenię, Słowację, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty na programy, o których mowa w ust. 1 stanowi 50 % kosztów poniesionych przez zainteresowane państwa członkowskie na wypłatę odszkodowań dla właścicieli za wartość zwierząt odstrzelonych i zniszczonych zgodnie z programem zwalczania, do maksymalnej kwoty 100 EUR za zwierzę, oraz stanowi 50 % kosztów analizy próbek genotypowych, do maksymalnej kwoty 10 EUR za test genotypowy, i nie przekracza:

- a) 99 000 EUR dla Belgii;
- b) 107 000 EUR dla Republiki Czeskiej;
- c) 927 000 EUR dla Niemiec;

ROZDZIAŁ XVI

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 16

1. W przypadku programów, o których mowa w art. 2–5 i w art. 7, koszty kwalifikujące się do odszkodowania za straty poniesione w związku z ubojem lub odstrzałem zwierząt są ograniczone zgodnie z ust. 2 i 3.

2. Średnią wysokość odszkodowania, która zostanie wypłacona państwom członkowskim oblicza się na podstawie liczby zwierząt ubitych lub odstrzelonych w danym państwie członkowskim oraz:

- a) w przypadku bydła, do maksymalnej kwoty wynoszącej 300 EUR za sztukę;
- b) w przypadku owiec i kóz, do maksymalnej kwoty wynoszącej 35 EUR za zwierzę;
- c) w przypadku drobiu hodowlanego, do maksymalnej kwoty wynoszącej 2,5 EUR za sztukę.

3. Maksymalna wysokość odszkodowania, która ma zostać wypłacona państwu członkowskim za jedno zwierzę nie przekracza 1 000 EUR w przypadku bydła i 100 EUR w przypadku owiec lub kóz.

Artykuł 17

Wydatki przedstawione przez państwo członkowskie do zwrotu w ramach wkładu finansowego Wspólnoty nie obejmują podatku VAT oraz innych podatków.

Artykuł 18

Jako kurs przeliczeniowy dla kwot w walutach krajowych podanych we wnioskach o wypłatę złożonych w miesiącu „n” przyjmuje się kurs przeliczeniowy z dziesiątego dnia miesiąca „n + 1” lub z pierwszego dnia poprzedzającego dzień, w którym kurs jest ogłoszony.

Artykuł 19

1. Wkład finansowy Wspólnoty do programów, o których mowa w art. 1–15 przyznaje się pod warunkiem, że państwa członkowskie realizują je zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa Wspólnotowego, w tym z zasadami konkurencji i udzielania zamówień publicznych oraz z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w lit. a)–f), czyli:

- a) wprowadzenia w życie przez dane państwo członkowskie do dnia 1 stycznia 2007 r. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do realizacji programu;
- b) przesłania najpóźniej do dnia 1 czerwca 2007 r. wstępnej technicznej i finansowej oceny programu, zgodnie z art. 24 ust. 7 decyzji 90/424/EWG;
- c) w odniesieniu do programów, o których mowa w art. 1–11, przesłania sprawozdania okresowego obejmującego pierwszych sześć miesięcy programu, najpóźniej cztery tygodnie po zakończeniu okresu realizacji, do którego odnosi się sprawozdanie;
- d) w przypadku programów określonych w art. 12 państwa członkowskie przedstawią Komisji pozytywne i negatywne wyniki badań, wykryte w trakcie nadzoru drobiu i dzikiego ptactwa co trzy miesiące do końca kolejnego miesiąca;

e) w odniesieniu do programów, o których mowa w art. 13–15, przesłania do Komisji comiesięcznego sprawozdania dotyczącego postępów w realizacji programu monitorowania TSE oraz kosztów poniesionych przez dane państwo członkowskie; sprawozdanie to musi być przekazane w ciągu czterech tygodni od zakończenia miesiąca objętego sprawozdaniem;

f) przesłania najpóźniej do dnia 1 czerwca 2008 r. sprawozdania końcowego dotyczącego technicznego wykonania programu wraz z dowodami uzasadniającymi koszty poniesione przez państwo członkowskie oraz wyniki osiągnięte w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r.;

g) szczegółowe informacje dotyczące kosztów poniesionych przez państwo członkowskie, o których mowa w lit. d) i e), muszą być podane w formie zgodnej z tabelą zawartą w załącznikach I i II;

h) skutecznej realizacji programu;

i) niezłożenia wcześniej lub później wniosków o wkład finansowy Wspólnoty w zakresie tych środków.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie nie postępuje zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1, Komisja obniża wysokość wkładu finansowego Wspólnoty dla tego państwa członkowskiego, uwzględniając charakter i powagę naruszenia oraz stratę finansową dla Wspólnoty.

Artykuł 20

Niniejszą decyzję stosuje się od 1 stycznia 2007 r.

Artykuł 21

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Końcowe sprawozdanie finansowe i wniosek o dokonanie płatności określone w art.**19 ust. 1 lit. g) Jedna tabela na badanie drobiu/dzikiego ptactwa ^(a)**

Państwo członkowskie ..... Data: .....

Okres sprawozdawczy od: ..... do: .....

Środki kwalifikujące się do współfinansowania ^(b)

Metody badania laboratoryjnego	Liczba wykonanych testów według danej metody	Koszty
Wstępne serologiczne badanie przesiewowe ^(c)		
Test zahamowania hemaglutynacji (HI) na obecność H5/H7		
Test izolacji wirusa		
test PCR		
Inne środki, jakie mają być objęte	Wyszczególnić działania	
Pobieranie próbek		
Inne		
Ogółem		

Niniejszym zaświadczam, że podane wyżej dane są poprawne i nie złożono wniosku o żadne inne finansowanie Wspólnoty w związku z tymi środkami.

^(a) Niepotrzebne skreślić.^(b) Dane w walucie krajowej, bez VAT..... (Miejscowość, data).^(c) Proszę podać stosowany test ..... (Podpis).

ZAŁĄCZNIK II

Wzór formularza elektronicznego zawierającego szczegółowe informacje dotyczące kosztów poniesionych przez państwa członkowskie, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. g)

Monitorowanie TSE			
Państwo członkowskie:	Miesiąc:	Rok:	
Badania przeprowadzone u bydła			
	Liczba badań	Koszt jednostkowy	Koszt całkowity
Badania przeprowadzone na zwierzętach określonych w załączniku III rozdział A część I pkt 2.1, 3 i 4.1 do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Badania przeprowadzone na zwierzętach określonych w załączniku III rozdział A część I pkt 2.2, 4.2 i 4.3 do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Ogółem			
Badania przeprowadzone u owiec			
	Liczba badań	Koszt jednostkowy	Koszt całkowity
Badania przeprowadzone na zwierzętach określonych w załączniku III, rozdział A część II pkt 2 lit. a) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Badania przeprowadzone na zwierzętach określonych w załączniku III rozdział A część II pkt 3 do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Badania przeprowadzone na zwierzętach określonych w załączniku III rozdział A część II pkt 5 do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Ogółem			
Badania przeprowadzone u kóz			
	Liczba badań	Koszt jednostkowy	Koszt całkowity
Badania przeprowadzone na zwierzętach określonych w załączniku III rozdział A część II pkt 2 lit. b) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Badania przeprowadzone na zwierzętach określonych w załączniku III rozdział A część II pkt 3 do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Badania przeprowadzone na zwierzętach określonych w załączniku III rozdział A część II pkt 5 do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Ogółem			
Wstępne badania molekularne z odróżniającym znakowaniem immunologicznym mającym na celu odróżnienie BSE od trzęsawki			
	Liczba badań	Koszt jednostkowy	Koszt całkowity
Badania na zwierzętach określonych w załączniku X, rozdział C, punkt 3.2 c) ppkt i) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Badania przeprowadzone u zwierząt jeleniowatych			
	Liczba badań	Koszt jednostkowy	Koszt całkowity
Badania przeprowadzone u zwierząt, o których mowa w załączniku II rozporządzenia [Sanco .../.../...]			

DECYZJA KOMISJI**z dnia 30 listopada 2006 r.****zatwierdzająca programy zwalczania i monitorowania chorób zwierząt, niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) oraz zapobiegania chorobom odzwierzęcym przedstawione przez Bułgarię i Rumunię na rok 2007 i zmieniająca decyzję 2006/687/WE***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5702)**(2006/876/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

uwzględniając Akt Przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 42,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 24 ust. 5 i 6 oraz art. 29 i 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja 90/424/EWG przewiduje możliwość wkładu finansowego Wspólnoty w zwalczanie i monitorowanie chorób zwierząt oraz kontrole mające na celu zapobieganie chorobom odzwierzęcym.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych⁽²⁾ przewiduje coroczne programy zwalczania i monitorowania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) u bydła, owiec i kóz.
- (3) W związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej właściwe jest ustanowienie udziału finansowego Wspólnoty w zakresie zwalczania i monitorowania chorób zwierząt oraz niektórych TSE w ramach programów na rok 2007 przedstawionych przez Bułgarię i Rumunię.
- (4) Bułgaria i Rumunia przedstawiły programy zwalczania i monitorowania niektórych chorób zwierząt, zapobiegania chorobom odzwierzęcym oraz zwalczania i monitorowania TSE na swoich terytoriach.

- (5) Po zbadaniu tych programów stwierdzono, że są one zgodne z odpowiednim prawodawstwem wspólnotowym w dziedzinie weterynarii, w szczególności ze wspólnotowymi kryteriami w zakresie zwalczania tych chorób, zgodnie z decyzją Rady 90/638/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiającą wspólnotowe kryteria zwalczania oraz monitorowania niektórych chorób zwierząt⁽³⁾.
- (6) Ze względu na znaczenie tych programów dla osiągnięcia celów Wspólnoty w dziedzinie zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, jak również obowiązku stosowania programów zwalczania i monitorowania TSE we wszystkich państwach członkowskich, właściwe jest ustalenie odpowiedniej stawki wkładu finansowego Wspólnoty w celu zwrócenia kosztów, jakie poniosą Bułgaria i Rumunia w związku ze środkami wspomnianymi w niniejszej decyzji do kwoty maksymalnej dla każdego programu.
- (7) Występowanie klasycznego pomoru świń na terytorium Rumuni stanowi wyjątkowo duże zagrożenie dla gospodarstw we Wspólnocie. Wobec tego stawka wkładu finansowego Wspólnoty na zakup żywej szczepionki antenuowanej do szczepień interwencyjnych świń powinna stanowić 100 % kosztów.
- (8) W celu usprawnienia zarządzania, skuteczniejszego wykorzystania funduszy wspólnotowych i większej przejrzystości konieczne jest również ustalenie dla każdego programu, w odpowiednim przypadku, maksymalnych kwot, które mają być zwrócone Bułgarii i Rumunii z tytułu, odpowiednio, przeprowadzenia różnych badań, zakupu szczepionek i wypłaty odszkodowań dla właścicieli za straty wynikłe w związku z ubojem lub zabiciem zwierząt.
- (9) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽⁴⁾ programy zwalczania i kontroli chorób zwierząt mają być finansowane w ramach Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej. Do celów kontroli finansowej będą mieć zastosowanie art. 9, 36 i 37 wspomnianego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/53/WE (Dz.U. L 29 z 2.2.2006, str. 37).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1041/2006 (Dz.U. L 187 z 8.7.2006, str. 10).

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 12.12.1990, str. 27. Decyzja zmieniona dyrektywą 92/65/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 320/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 42).

- (10) Wkład finansowy Wspólnoty powinno się przyznawać pod warunkiem, że planowane działania prowadzone są w sposób skuteczny i że właściwe organy dostarczają wszelkich niezbędnych informacji w terminach określonych w niniejszej decyzji.
- (11) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1290/2005 kurs wymiany mający zastosowanie w odniesieniu do wydatków ustala się jako ostatni kurs ustalony przez Europejski Bank Centralny przed pierwszym dniem miesiąca, w którym Bułgaria i Rumunia przedłożyły swoje wnioski; stawka ta jest wyrażona w euro.
- (12) Zatwierdzenie niektórych programów nie przesądza o decyzji Komisji w sprawie przepisów dotyczących zwalczania tych chorób w oparciu o opinie naukowe.
- (13) Wykaz programów ustanowionych decyzją Komisji 2006/687/WE z dnia 12 października 2006 r. w sprawie programów, które kwalifikują się do objęcia udziałem finansowym Wspólnoty w 2007 r. w zakresie zwalczania i monitorowania niektórych chorób zwierząt, zapobiegania chorobom odzwierzęcym, monitorowania niektórych pasażalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) oraz programów zwalczania BSE i trzęsawki owiec, powinien zostać odpowiednio zmieniony, tak aby obejmował Bułgarię i Rumunię ⁽¹⁾.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

WŚCIEKLIZNA

Artykuł 1

1. Programy zwalczania wścieklizny przedstawione przez Bułgarię i Rumunię niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na koszty badań laboratoryjnych, zakup i dystrybucję szczepionek i przynęt w ramach wspomnianych programów, i nie przekracza:

- a) 830 000 EUR dla Bułgarii;
- b) 800 000 EUR dla Rumunii.

3. Maksymalna kwota kosztów, która ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza 0,5 EUR za zakup jednej dawki szczepionki na realizację programów, o których mowa w ust. 2.

ROZDZIAŁ II

KLASYCZNY POMÓR ŚWIŃ

Artykuł 2

1. Programy zwalczania i monitorowania klasycznego pomoru świń przedstawione przez Bułgarię i Rumunię niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na koszty badań wirusologicznych i serologicznych świń domowych i dzików, na szczepienia dzików, na zakup i rozprowadzanie szczepionek oraz przynęt, a także na szczepienie świń, podczas gdy wkład finansowy Wspólnoty stanowi 100 % kosztów, które poniesie Rumunia na zakup żywej szczepionki antenuowanej do szczepień interwencyjnych świń i nie przekroczy:

a) 425 000 EUR dla Bułgarii;

b) 5 250 000 EUR dla Rumunii.

3. Maksymalna kwota kosztów, która ma zostać zwrócona za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza:

a) za wykonanie testu ELISA 2,5 EUR za test;

b) za zakup jednej dawki szczepionki na szczepienia dzików 0,5 EUR za dawkę;

c) za zakup jednej dawki szczepionki żywej szczepionki antenuowanej do szczepień świń 0,30 EUR za dawkę.

ROZDZIAŁ III

NIKTÓRE POSTACIE SALMONELLI ODZWIERZĘCEJ U DROBIU HODOWLANEGO

Artykuł 3

1. Programy kontroli salmonelli u drobiu hodowlanego przedstawione przez Bułgarię i Rumunię niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, w celu pokrycia kosztów badań bakteriologicznych, na odszkodowania dla właścicieli za straty poniesione w związku z zabiciem ptaków i zniszczeniem jaj oraz na zakup dawek szczepionek, i nie przekracza:

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 13.10.2006, str. 52.

a) 508 000 EUR dla Bułgarii;

b) 215 000 EUR dla Rumunii.

3. Maksymalna kwota kosztów, która ma zostać zwrócona Bułgarii i Rumunii za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza:

a) za wykonanie badań bakteriologicznych 5,0 EUR za test;

b) za zakup jednej dawki szczepionki 0,05 EUR za dawkę.

4. Koszty kwalifikujące się do odszkodowania za straty wynikłe w związku z zabiciem zwierząt są ograniczone zgodnie z ust. 5.

5. Średnią wysokość odszkodowania, która zostanie wypłacona państwom członkowskim, oblicza się na podstawie liczby zwierząt zabitych w państwie członkowskim i w przypadku drobiu hodowlanego wynosi maksymalnie 2,5 EUR za zwierzę.

ROZDZIAŁ IV

PROGRAMY BADAŃ NA OBECNOŚĆ PTASIEJ GRYPY U DROBIU I DZIKIEGO PTACTWA

Artykuł 4

1. Programy dotyczące badań na obecność ptasiej grypy u drobiu i dzikiego ptactwa przedstawione przez Bułgarię i Rumunię niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty w koszty analizy próbek stanowi 50 % kosztów, które poniesie każde państwo członkowskie, i nie przekracza:

a) 23 000 EUR dla Bułgarii;

b) 105 000 EUR dla Rumunii.

3. Maksymalne kwoty kosztów, które mają zostać zwrócone Bułgarii i Rumunii za wykonanie testów objętych programami, nie mogą przekraczać następujących kwot:

a) test ELISA:	1 EUR za test;
b) test immunodyszki w żelu agarowym:	1,2 EUR za test;
c) test zahamowania hemaglutynacji:	(HI) na obecność H5/H7 12 EUR za test;
d) test izolacji wirusa:	30 EUR za test;
e) test PCR:	15 EUR za test.

ROZDZIAŁ V

MONITOROWANIE PASAŻOWALNYCH ENCEFALOPATII GĄBCZASTYCH

Artykuł 5

1. Program monitorowania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) przedstawiony przez Rumunię niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 100 % kosztów, które poniesie Rumunia w ramach realizacji programu wspomnianego w ust. 1, i nie przekracza 2 370 000 EUR.

3. Wkład finansowy Wspólnoty do programu, o którym mowa w ust. 1, przeznacza się na przeprowadzenie testów i maksymalne kwoty nie przekraczają:

a) 6 EUR za test w odniesieniu do testów wykonanych u bydła, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;

b) 30 EUR za test w przypadku testów wykonanych u owiec i kóz, o których mowa w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;

c) 50 EUR za test w odniesieniu do testów wykonanych u zwierzyny płowej określonych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;

d) 145 EUR za test w odniesieniu do wstępnych molekularnych badań odróżniających wykonanych zgodnie z ustaleniami załącznika X, rozdziału C, pkt 3.2 lit. c) ppkt i) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.

ROZDZIAŁ VI

ZWALCZANIE TRZĘSAWKI

Artykuł 6

1. Program zwalczania trzęsawki owiec przedstawiony przez Rumunię niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty na programy, o których mowa w ust. 1, stanowi 50 % kosztów poniesionych przez Rumunię na wypłatę odszkodowań dla właścicieli za wartość zwierząt zabitych i zniszczonych zgodnie z programem zwalczania, do maksymalnej kwoty 100 EUR za zwierzę, oraz stanowi 50 % kosztów analizy próbek genotypowych, do maksymalnej kwoty 10 EUR za test genotypowy, i nie przekracza 980 000 EUR.

ROZDZIAŁ VII

POSTANOWIENIA OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 7

Wydatki przedstawione przez Bułgarię i Rumunię do zwrotu w ramach wkładu finansowego Wspólnoty nie obejmują podatku VAT oraz innych podatków i będą wyrażone w euro.

Artykuł 8

Kurs wymiany mający zastosowanie ustala się jako ostatni kurs ustalony przez Europejski Bank Centralny przed pierwszym dniem miesiąca, w którym Bułgaria i Rumunia przedłożyły swoje wnioski.

Artykuł 9

1. Wkład finansowy Wspólnoty w programy, o których mowa w art. 1–6, przynajmniej pod warunkiem, że Bułgaria i Rumunia realizują je zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa Wspólnotowego, w tym z zasadami konkurencji i przyznawania kontraktów publicznych, oraz z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w lit. a)–f):

- a) wprowadzenia w życie przez dane państwo członkowskie do dnia 1 stycznia 2007 r. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do realizacji programu;
- b) przesłania najpóźniej do dnia 1 czerwca 2007 r. wstępnej technicznej i finansowej oceny programu, zgodnie z art. 24 ust. 7 decyzji 90/424/EWG;
- c) w odniesieniu do programów, o których mowa w art. 1–3, przesłania sprawozdania okresowego obejmującego pierwszych sześć miesięcy programu, najpóźniej cztery tygodnie po zakończeniu okresu realizacji, do którego odnosi się sprawozdanie;
- d) w odniesieniu do programów, o których mowa w art. 4, przesłania do Komisji przez Bułgarię i Rumunię dodatnich i ujemnych wyników badań przeprowadzonych w ramach kontroli drobiu i dzikich ptaków co trzy miesiące, przed końcem miesiąca następującego po tym okresie;
- e) w odniesieniu do programów, o których mowa w art. 5–6, przesłania comiesięcznego sprawozdania do Komisji sprawozdania dotyczącego postępów w realizacji programu monitorowania TSE oraz kosztów poniesionych przez

Rumunię; sprawozdanie to musi być przekazane w ciągu czterech tygodni od zakończenia miesiąca objętego sprawozdaniem;

- f) przesłania najpóźniej do dnia 1 czerwca 2008 r. sprawozdania końcowego dotyczącego technicznego wykonania programu wraz z dowodami uzasadniającymi koszty poniesione przez Bułgarię i Rumunię oraz wyniki uzyskane w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r.;
- g) szczegółowe informacje dotyczące kosztów poniesionych przez Bułgarię i Rumunię, o których mowa w lit. d) i e), muszą być podane w formie elektronicznej zgodnie z tabelą zawartą w załącznikach I i II;
- h) skutecznej realizacji programu;
- i) niezłożenia wcześniej lub później wniosków o wkład finansowy Wspólnoty w zakresie tych środków.

2. W przypadku gdy zainteresowane państwo członkowskie nie postępuje zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1, Komisja obniża wysokość wkładu finansowego Wspólnoty dla tego państwa członkowskiego, uwzględniając charakter i powagę naruszenia oraz stratę finansową dla Wspólnoty.

Artykuł 10

Załączniki do decyzji 2006/687/WE zastępuje się tekstem załącznika III do niniejszej decyzji.

Artykuł 11

Niniejszą decyzję stosuje się wyłącznie z zastrzeżeniem oraz z dniem wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu Bułgarii i Rumunii.

Artykuł 12

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Końcowe sprawozdanie finansowe oraz wniosek o refundację, o którym mowa w art. 9 ust. 1 lit. f)**Jedna tabela na badanie drobiu/dzikiego ptactwa ^(a)**

Państwo członkowskie: ..... Data: .....

Okres sprawozdawczy od: ..... do: .....

Środki kwalifikujące się do współfinansowania ^(b)

Metody badania laboratoryjnego	Liczba wykonanych testów według danej metody	Koszty
Wstępne serologiczne badanie przesiewowe ^(c)		
Test zahamowania hemaglutynacji (HI) na obecność H5/H7		
Test izolacji wirusa		
Test PCR:		
Inne środki, jakie mają być objęte	Wyszczególnić działania	
Pobieranie próbki		
Inne		
Razem		

Niniejszym oświadczam, że podane wyżej dane są poprawne i nie złożono wniosku o żadne inne finansowanie Wspólnoty w związku z tymi środkami.

.....
(Miejscowość, data)

.....
(Podpis)

^(a) Niepotrzebne skreślić.

^(b) Dane w walucie krajowej, bez VAT.

^(c) Proszę podać stosowany test.

ZAŁĄCZNIK II

Wzór formularza elektronicznego zawierającego szczegółowe informacje dotyczące kosztów poniesionych przez Rumunię, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. f)

Monitorowanie TSE			
Państwo członkowskie:	Miesiąc:	Rok:	
Badania przeprowadzone u bydła			
	Liczba badań	Koszt jednostkowy	Koszt całkowity
Badania przeprowadzone na zwierzętach określonych w załączniku III rozdział A część I pkt 2.1, 3 i 4.1 do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Badania przeprowadzone na zwierzętach określonych w załączniku III rozdział A część I pkt 2.2, 4.2 i 4.3 do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Razem			
Badania przeprowadzone u owiec			
	Liczba badań	Koszt jednostkowy	Koszt całkowity
Badania przeprowadzone na zwierzętach określonych w załączniku III, rozdział A część II pkt 2 lit. a) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Badania przeprowadzone na zwierzętach określonych w załączniku III rozdział A część II pkt 3 do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Badania przeprowadzone na zwierzętach określonych w załączniku III rozdział A część II pkt 5 do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Razem			
Badania przeprowadzone u kóz			
	Liczba badań	Koszt jednostkowy	Koszt całkowity
Badania przeprowadzone na zwierzętach określonych w załączniku III rozdział A część II pkt 2 lit. b) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Badania przeprowadzone na zwierzętach określonych w załączniku III rozdział A część II pkt 3 do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Badania przeprowadzone na zwierzętach określonych w załączniku III rozdział A część II pkt 5 do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Razem			
Wstępne badania molekularne z odróżniającym znakowaniem immunologicznym mającym na celu odróżnienie BSE od trzęsawki			
	Liczba badań	Koszt jednostkowy	Koszt całkowity
Badania na zwierzętach określonych w załączniku X, rozdział C, pkt 3.2 c) ppkt i) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001			
Badania u zwierzyny płowej			
	Liczba badań	Koszt jednostkowy	Koszt całkowity
Badania przeprowadzone na zwierzętach określonych w załączniku II rozporządzenia (WE) nr 999/2001			

ZAŁĄCZNIK III

Załączniki I, II i III i V do decyzji 2006/687/WE otrzymują następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz programów zwalczania i monitorowania chorób zwierząt, o których mowa w art. 1 ust. 1

Stawka i maksymalna kwota udziału finansowego Wspólnoty

Choroba	Państwo członkowskie	Stawka	Maksymalna kwota (w EUR)
Choroba Aujeszky'ego	Belgia	50 %	250 000
	Hiszpania	50 %	350 000
Choroba niebieskiego języka	Hiszpania	50 %	4 900 000
	Francja	50 %	160 000
	Włochy	50 %	1 300 000
	Portugalia	50 %	600 000
Bruceloza bydła	Hiszpania	50 %	3 500 000
	Irlandia	50 %	1 100 000
	Włochy	50 %	2 000 000
	Cypr	50 %	95 000
	Polska	50 %	300 000
	Portugalia	50 %	1 600 000
	Zjednoczone Królestwo ⁽¹⁾	50 %	1 100 000
Gruźlica bydła	Hiszpania	50 %	3 000 000
	Włochy	50 %	2 500 000
	Polska	50 %	1 100 000
	Portugalia	50 %	450 000
Klasyczny pomór świń	Niemcy	50 %	800 000
	Francja	50 %	500 000
	Luksemburg	50 %	35 000
	Słowenia	50 %	25 000
	Słowacja	50 %	400 000
Enzootyczna białaczka bydła	Estonia	50 %	20 000
	Włochy	50 %	400 000
	Łotwa	50 %	35 000
	Litwa	50 %	135 000
	Polska	50 %	2 300 000
	Portugalia	50 %	225 000
Bruceloza owiec i kóz (B. melitensis)	Grecja	50 %	650 000
	Hiszpania	50 %	5 000 000
	Francja	50 %	200 000
	Włochy	50 %	4 000 000
	Cypr	50 %	120 000
	Portugalia	50 %	1 600 000
Poseidom ⁽²⁾	Francja ⁽³⁾	50 %	50 000

Choroba	Państwo członkowskie	Stawka	Maksymalna kwota (w EUR)
Wścieklizna	Republika Czeska	50 %	490 000
	Niemcy	50 %	850 000
	Estonia	50 %	925 000
	Łotwa	50 %	1 200 000
	Litwa	50 % własne terytorium 100 % obszary przygraniczne	600 000
	Węgry	50 %	1 850 000
	Austria	50 %	185 000
	Polska	50 %	4 850 000
	Słowenia	50 %	375 000
	Słowacja	50 %	500 000
	Finlandia	50 %	112 000
	Bułgaria	50 %	830 000
	Rumunia	50 %	800 000
Afrykański pomór świń/ klasyczny pomór świń	Włochy	50 %	140 000
	Bułgaria	50 %	425 000
	Rumunia	50 %	5 250 000
Choroba pęcherzykowa świń	Włochy	50 %	120 000
Ptasia grypa	Belgia	50 %	66 000
	Republika Czeska	50 %	74 000
	Dania	50 %	160 000
	Niemcy	50 %	243 000
	Estonia	50 %	40 000
	Grecja	50 %	42 000
	Hiszpania	50 %	82 000
	Francja	50 %	280 000
	Irlandia	50 %	59 000
	Włochy	50 %	510 000
	Cypr	50 %	15 000
	Łotwa	50 %	15 000
	Litwa	50 %	12 000
	Luksemburg	50 %	10 000
	Węgry	50 %	110 000
	Malta	50 %	5 000
	Niderlandy	50 %	126 000
	Austria	50 %	42 000
	Polska	50 %	87 000
	Portugalia	50 %	121 000
	Słowenia	50 %	32 000
	Słowacja	50 %	21 000
	Finlandia	50 %	27 000
Szwecja	50 %	130 000	
Zjednoczone Królestwo	50 %	275 000	
Bułgaria	50 %	23 000	
Rumunia	50 %	105 000	
Ogółem			63 014 000

(1) Zjednoczone Królestwo jedynie w odniesieniu do Irlandii Północnej.

(2) Kowdrioza, babeszjoza i anaplazmoza przenoszone przez owady będące nosicielami we francuskich departamentach zamorskich.

(3) Francja jedynie w odniesieniu do Gwadelupy, Martyniki i Reunion.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz programów kontroli mających na celu zapobieganie chorobom odzwierzęcym, o których mowa w art. 2 ust. 1

Stawka i maksymalna kwota udziału finansowego Wspólnoty

Choroba odzwierzęca	Państwo członkowskie	Stawka	Maksymalna kwota (w EUR)
Salmonelloza	Belgia	50 %	660 000
	Republika Czeska	50 %	330 000
	Dania	50 %	250 000
	Niemcy	50 %	175 000
	Estonia	50 %	27 000
	Grecja	50 %	60 000
	Hiszpania	50 %	2 000 000
	Francja	50 %	875 000
	Irlandia	50 %	175 000
	Włochy	50 %	320 000
	Cypr	50 %	40 000
	Łotwa	50 %	60 000
	Węgry	50 %	60 000
	Niderlandy	50 %	1 350 000
	Austria	50 %	80 000
	Polska	50 %	2 000 000
	Portugalia	50 %	450 000
	Słowacja	50 %	205 000
	Bułgaria	50 %	508 000
	Rumunia	50 %	215 000
Ogółem			9 840 000

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz programów monitorowania TSE, o których mowa w art. 3 ust. 1

Stawka i maksymalna kwota udziału finansowego Wspólnoty

Choroba	Państwo członkowskie	Stawka dla wykonania szybkich i odróżniających badań	Maksymalna kwota (w EUR)
TSE	Belgia	100 %	2 084 000
	Republika Czeska	100 %	1 059 000
	Dania	100 %	1 680 000
	Niemcy	100 %	11 307 000
	Estonia	100 %	233 000
	Grecja	100 %	1 827 000
	Hiszpania	100 %	10 237 000
	Francja	100 %	24 815 000
	Irlandia	100 %	6 755 000
	Włochy	100 %	3 375 000
	Cypr	100 %	348 000
	Łotwa	100 %	312 000
	Litwa	100 %	645 000
	Luksemburg	100 %	146 000
	Węgry	100 %	784 000
	Malta	100 %	90 000
	Niderlandy	100 %	5 112 000
	Austria	100 %	1 759 000
	Polska	100 %	3 744 000
	Portugalia	100 %	2 115 000
	Słowenia	100 %	308 000
	Słowacja	100 %	1 088 000
	Finlandia	100 %	839 000
Szwecja	100 %	2 020 000	
Zjednoczone Królestwo	100 %	6 781 000	
Rumunia	100 %	2 370 000	
Razem			91 833 000

ZAŁĄCZNIK V

Wykaz programów zwalczania trzęsawki owiec, o których mowa w art. 5 ust. 1

Stawka i maksymalna kwota udziału finansowego Wspólnoty

Choroba	Państwo członkowskie	Stawka	Maksymalna kwota (w EUR)
Trzęsawka owiec	Belgia	50 % ubój, 50 % genotypowanie	99 000
	Republika Czeska	50 % ubój, 50 % genotypowanie	107 000
	Niemcy	50 % ubój, 50 % genotypowanie	927 000
	Estonia	50 % ubój, 50 % genotypowanie	13 000
	Grecja	50 % ubój, 50 % genotypowanie	1 306 000
	Hiszpania	50 % ubój, 50 % genotypowanie	5 374 000
	Francja	50 % ubój, 50 % genotypowanie	8 862 000
	Irlandia	50 % ubój, 50 % genotypowanie	629 000
	Włochy	50 % ubój, 50 % genotypowanie	3 076 000
	Cypr	50 % ubój, 50 % genotypowanie	2 200 000
	Luksemburg	50 % ubój, 50 % genotypowanie	28 000
	Węgry	50 % ubój, 50 % genotypowanie	332 000
	Niderlandy	50 % ubój, 50 % genotypowanie	543 000
	Austria	50 % ubój, 50 % genotypowanie	14 000
	Portugalia	50 % ubój, 50 % genotypowanie	716 000
	Słowenia	50 % ubój, 50 % genotypowanie	83 000
	Słowacja	50 % ubój, 50 % genotypowanie	279 000
	Finlandia	50 % ubój, 50 % genotypowanie	11 000
	Szwecja	50 % ubój, 50 % genotypowanie	6 000
	Zjednoczone Królestwo	50 % ubój, 50 % genotypowanie	9 178 000
Rumunia	50 % ubój, 50 % genotypowanie	980 000	
Razem			34 763 000"